BAYAN YANI

100

TEMMUZ 2020 / 06 10 TL K.K.T.C:14 TL.

CERRAHİ MASKE SUYA DÜŞTÜĞÜNE GÖRE DENİZE GİREBİLİRİM!

İpek

atilla atalay

SIDIKA

YAPAY ZEKA

- Çok ayıp baba. Duymamış olıyım, yapay zekâya sövmemelisin. Zaten çok anlamsız, mikroçiplere, sensörlere felan demiş oluyosun o lafları. Cansız bir nesne hakkında gıybet ediyosun.

- Biri veya bi şey tarafından kazıklanıp yolunmadan, parasız yapılabilecek bi tek gıybet kaldı Sıdıka. Ha tabi, ibiş yapay zekanın biri onu da kaydetmiyosa. "Şu,şu tarihler arasında bu kadar gıybet etmişsiniz" diye fatura yollarlarsa hiç şaşırmam...

- İbiş deme yapay zekaya baba. Ehe...

- Kime ne diyim Sıdıka ya? Bal gibi de kaskallıyo beni yapay zeka. Arabanın navigatörü, şirketlerden para mı yimiş nedir, ekleyip kenetleyip beni bi şekilde paralı yola sokuyo. Zaten hangi yol paralı hangisi parasız anlaşılmıyo onbeş metrelik paralı yol var mesela. Sinsi cihaz "Elli metre sonra hafifçe sola dönünüz" diyo, hop, bi bakıyosun paralı yola itmiş insanı. Çıkmaya çalıştıkça, ordan burdan, bi daha bi daha paralı yollara sokuyo. Benzin parasını felan üst üste koy: şehir içinde döt kadar yere beş yüz liraya gitmiş oluyosun.

- Mikroçip rüşvet yemez, adam kayırmaz, akrabaya kıyak yapmaz, iş yerinde çay kahve soliter geyiğine girmez, sinsi işbirliklerine girişmez. Yanlışın var baba.

- Lan yapay da olsa bi zekası yok mu ağzını kırdığımın aletlerinin. Şeytanlığa kullanıyo işte. Paralı yola iteleyen de tepeden arabaya on metre için on lira para kesen alet de yapay zekâ. İhaleyle aletlerin en geri zekâlılarını mı aldılar diyosun?

- Şirketler programlarla, cihazların kalibrasyonlarıyla filan oynuyo olabilirler tabii. Yani gene insan unsuru. Seni bi transistör, ya da kondansatör kazıklamış olmuyo.

- Bi de onlar kazıklasaydı bari. Yalnız senin dediğine göre ortada yapay zeka filan yok, şirketler var. Onlar nası programlarsa, koyma akılla, öyle çalışıyo. Yol özel şirketin, yapay zeka da bi başka özel şirketin. Yapay zeka diyo ki "Ben" diyo, "ücretsiz kara yolu varken" diyo, "sürücüyü erotik bi ses inen, senin sahibisi olduğun yola yönlendireyim, yüzdemi vir, ikimiz de kazanalım win win olsun" diyo... Lan şirket dediğine güvenilir mi, adam kazanmaya doyar mı?

- Ay şu lafları doğal zekamla ben söylesem... Annemle beraber neler yapardınız bana kimbilir? İki saniyede nelikler dedin Neo Liberal Ekonomiye... Ben bi şey söylemedim.

- Sen niye söyliycen ki zaten, seni mi tırtıklıyollar çaktırmadan? Her seferinde beni ütüyo bu navigasyon aleti. Ayrıca da Neo libarallığa karşı değilim. Özel sektör, temiz bakar, bonus verir. Ayrıyetten "Rızkın onda dokuzu ticerettedir. Ticaret ediniz" denmiştir. Burada benim maksadım, hür ticareti asla göz ardı etmeden, yapay zekayı da bir miktar daha samiğmiğ olmağa davet etmek Sıdıka. Nitekim, emekli olup ticaret hayatına atıldığımda her vakit gelen mişteriye "Ben siftahımı ettim. Komşum felanca ise henüz siftahını etmemiştir. Buyrun ondan alış veriş ediniz" demişimdir. Serbest piyasa, hür rekaabet ortamında bunun böyle olduğunu herkeş bilir. Hep duymuşuzdur. Ne de güzeldir, ne de samiğmiğ bir hakikattir.

- Obaa... Bak mesela; yapay zeka olsa, böyle gel git akıllı olmaz. İyi kötü nası programlandıysa sabit bir şekilde "hizmet dışı" kalıncaya kadar aynen devam eder. Hiçbir yapay zekanın bi öyle bi böyle kıvrak kalça hareketleri yapabileceğini sanmıyorum.

- Sensin lan kalça! Ne biçim konuşuyosun kız sen babayla. Bi yere ayrılma Sıdıka, burda dur! Ben bi mutfağa gidip hemen dönücem.

- Aha, vallaha mutfağa ekmek bıçağı kapmaya gitti. Adam evlat katili olurken, ben de yapay zeka yüzünden bıçaklanan ilk salak olarak tarihe geçicem.

- Saçmalama Sıdıka, mutfağa gidip cep telefonunu mikrodalga fırının içine koydum. Biliyosun "çeşitli şirketler cep telefonundan da dinliyo" deniliyo. O yüzden ben öyle konuştum. Dinleyip olmadık yerlere hakkımda, olumsuz raporlar vermesinler. Herkes biliyo bunun böyle olduğunu. Sonra o verileri isteyene pazarlıyollar. Dinliyo bizi o cihazlar, sen de kalkıp cep telefonunun önünde bana "kalça" şeklinde hitap ettin.

- Öyle anladıysan özür dilerim baba ya. Yalnız ben "kalça hareketi" deyince telefondan doğru dinlemiştir yapay zeka. Kesin üç gün don reklamı gösteririrler sana telefonda, ehe...

- Hayır bi de en mahrem anlarını dinliyollar insanın "ticaret yapıyoz" diye. Konuşman bile gerekmiyo. Geçen kaavede gençler deney yapmak için cep telefonuna doğru afedersin osurdular. Baktık üç dakka sonra "Uzman Gastrolog Fehmi Tomitom, Özel Medibişey Hastanesi'nde hasta kabulüne başlamıştır. Her türlü gaz ağrısı, şişkinlik, mide- barsak düzensizlikleri için randevu alınız" diye reklam çıkmaya başladı telefonda...

- Yok artık o kadar da değildir ya... Sizinkisinin, özel hayat, tüketici hakları, saldırgan ve denetimsiz şirket politikalarıyla ilgisi yok. Resmen ayı eğlencesi.

- İnanma sen, kimse inanmıyo bilmiş bilmiş "şehir efsanesi" diyo doğal geri zekalar. "Ticari sır" diyenle de var. Halbuki denemesi bedeva. Samim lan, gelsene beş dakka. Gel de bi cep telefonuna osur bakiim..

- Aman yaa, yapmayın öyle iğrençlikler... Samim lütfen... Baba ya şuna bi şey söyle...

- Dur kız. Yapsın çocuk deneyini. Bu evde "İlim bilim, deney" filan diye hep sen mi ötücen... Samim, sal çocuğum, bakalım ne reklamı geliyo....

BAYAN YANI AKTÜEL

Korona nedeniyle düğünlerde halay yasak!

Bekçilere silah ve zor kullanma yetkisinden sonra, bekar ve yalnız yaşayan kadınların evini gözetleme yetkisi verildiği iddia edildi...

AKP'li Özlem Zengin "Ak Parti gelene kadar bu ülkede kadın kelimesinin adı yoktu" dedi.

Normalleşme sürecinde 10 günde 10 kadın öldürüldü.

Muhalefet partilerinin acilen sızlanmayı bırakıp etkili muhalefet yapmasını istiyoruz... Piliiz artık yahu!!!

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

● Sınavlar öne çekilip anlamsız bir ısrarla öğrenciler bu tarihte sınava girmeye zorlanınca, Cumhurbaşkanının Youtube yayınında "**Oy moy yok**" buyurdu **Z kuşağı**. Youtube chat ekranından **son gülen iyi güler** edasıyla aktı "oy moy yok"lar. Z kuşağı, **alfabenin son harfine de geldiğimize göre, noktayı biz koyalım** dediyse demek ki...

● Çocukların dünyanın sırrını ilmini anasından babasından öğrendiği zamanlar çoktan bitti. Nice nesiller bilmediği her şeyi ebeveynlerine sorarak ve onlardan öğrenerek büyüdü. Dolayısıyla onların penceresinden baktılar dünyaya. Yani çoğunlukla... E haliyle armut da hep dibine düştü. Ama Z kuşağı öyle değil işte. İnternetin her şeyi bu kadar yakın kıldığı bir dönemde, biraz meraklı olmak yetiyor. Bilgiye ulaşmak, gerçeğe erişmek, kolay olmasa da imkansız da değil. İşte bunu göremediniz siz.

● Z kuşağı **oy moy yok** diyor, iktidar **size Ayasofya'da namaz kıldıracaz** peşinde hala. Sınavı Ayasofya'da yaptırsanız yok çare!

● İstanbul 550 yıl önce fethedilmiş ve en büyük ibadethanesi camiye çevrilip defalarca namaz kılınmış zaten. Daha kaç kere fethedeceksiniz?

● Baro başkanları ve avukatlar ne güzel yürüdüler be! Pırıl pırıl yürüdüler! Her adımda demokrasi yeşerttiler biraz. Umut büyüttüler. Memleketimizde hak ve hukuk için yürümeyenin hatrı kaldı, en sonunda barolar bile yürüdü. Yollar, hakikaten de yürümekle aşınmıyormuş. Ancak zannımca **adaletsizlik** aşınıyor.

● **Metin Feyzioğlu**'nun "yürüyebilirler tabi ama bence protesto edilecek bir taraf yoktu" minvalindeki açıklaması ne kadar da tatlış. Senin taraftan bakınca bir neden olmaması doğal zaten.

● Bir de şey demiş, "**istifa etmemi gerektiren bir şey yok bence**". Asdfgh

● Sizi bilmem ama iktidar ve ekürisinin siz kıçınızı yırtarken "**bana mı didin canım?**" tavrı çok gıcık lan. Gıcıklığına yaptıklarını bildiğim halde gıcık oluyorum.

● **Anıtkabir**'e yürümek için bekleyen ama izin verilmeyen avukatlara **Mansur Yavaş** sıcak çorba yollamak istemiş, izin vermemişler. Bunun üstüne **Süleyman Soylu**, "**niye izin verelim ki?**" demiş cevap olarak. O kadar yalın ve net ki. O kadar dosdoğru ve açık ki. Yani o kadar olur!

● Hani bunun tesadüf ya da dil sürçmesi, veyahut da maksadını aşan, üstüne düşünülmemiş bir beyanat olduğunu düşünüyorsanız bir de şu var: "**Baro başkanlarına yiyecek satan pastahaneye 12 bin TL ceza**".

● **Barış Terkoğlu, Ferhat Çelik ve Aydın Keser** sonunda özgür! Ve çıkar çıkmaz "**susmayacağız**" dediler. Hoşgelmişler! Mücadele, okyanus akıntısı gibi, devam etmekte. Bir ucundan yakalayıp devam edenlere selam olsun.

● AKP grup başkan vekili Özlem Zengin, "**Ak parti gelene kadar bu ülkede kadın kelimesinin adı bile yoktu**" demiş. O yapıldı yanınız. "**Kadının Adı Yok**" **Duygu Asena**'nın 1987'de yayınlanan kitabı. Tavsiye ederim Özlem Hanım, bir okuyunuz. Böylece kadının adı ne zamandır yok ve nasıl kazanılmış, görürsünüz belki.

● Özlem Zengin, "önemli isimlerin eşi bile olamıyordunuz." da demiş bu arada. Abooo! Demek ki Ak Parti gelene kadar önemli bazı isimler erkeklerle evleniyormuş.

● Bekçiler, yalnız yaşayan kadınların evlerini "**acaba orosbu mu lan bu karı**" diyerek gözetleyebilecek artık. Şunun üstüne ansiklopedi kalınlığında sövebilirim de, sizi sıkmayayım şimdi.

● Hangisine daha çok sinirliyim bilmiyorum. Yalnız yaşayan kadınların orospu olma ihtimallerinin üzerinden bu kadar açık bir tartışmanın ve hatta bir denetleme yetkisinin böylesine kanıksanmış bir biçimde hayata geçmiş olmasına mı, yoksa doğru dürüst hiçbir tepkinin gelmemiş olmasına mı? Gerçekten hayretler içerisindeyim.

● Bu memlekette yaşayınca "**kronik kal gelmesi problemi**"nden muzdarip olmamak mümkün değil. Gene tutuldum kaldım yemin ediyorum. Salın bizi artık ya, psikolojimiz akıl sağlığımız falan hep bozuldu, cin çarpmışa döndük. Bırakın bizi yolumuza gidelim.

● **Türkiye** garip memleket. Yaşayan politikacılarla uğraşması gereken muhalefet yazarları, üstelik ibrenin muhalefetten yana döndüğü böyle bir dönemde, kalkıp başka bir zamanın, kapanmış bir dönemin üstünden yürüyor.

● Wushu Federasyonu değil, bildiğin **Wushu Beyliği**. Kendileri çalıp kendileri oynamışlar, madalyayı o ceplerinden alıp boyunlarına takmışlar. Olay esasen hayli komik olmasının yanı sıra oldukça da can sıkıcı. Yani karşımızda resmen Wushu gibi adı sanı duyulmadık bir spor dalında bile kadrolaşan, buradan bile kendine ekmek çıkaran bir güruh var. Yani çogafedersiniz ama, OHA!

● **İBB**'nin **Fatih Sultan Mehmet** tablosu almasına mesafeli yaklaşıyorum. Bir yanım "**Ne gerek vardı abi**" derken, sırf "**biz bunu nasıl düşünemedik lan olm**" diye karşı tarafın içine dert oldu diye de seviniyorum. Yani parasını neredeyse hak etti, du bakalım.

● Uzmanlık alanı kuantum olan bir fizik profesörü, **sende büyü var** diyen falcıya 100 TL kaptırmış. Millet zaten kuantum fiziğini **new age** safsatası gibi bir şey zannediyor, oldu mu bu şimdi, sayın prof?

● Yüzde 71 oy ile seçilen HDP'li başkanın yerine getirilen AKP'li başkan, 6 ayda kasayı sıfırlamış, 2020 ödeneğini bitirmiş, 90 milyonluk borca batmış. Hey yavrum hey! Memleket batırmayı bizden öğrenecek değilsiniz.

● Televizyon kabadayısı **Oktay Kaynarca** ve ekürisinden sonra şimdi de **İsmail Küçükkaya**'nın yemek yediği bir restoranda içki kadehini sakladığı fotoğrafları gündemde. Açıkçası hali hazırda içki içmenin YASAL olduğu bir ülkede, alkol tüketen ünlü isimlerin bu pısırık yaklaşımlarına ziyadeyisle gıcık olduğumu belirtmek istiyorum. Ama daha da gıcık olduğum bir şey varsa o da; eşini döven, psikolojik ve fiziksel şiddet uygularken, ekranlarda süper eşitlikçi pozlar kesen medyatik "gazeteci"lerdir.

● **Anadolu Ajansı**, Fransız satir dergisi **Le Canard Enchaine**'in haberini gerçek sanıp paylaşmış. Bunda bir şey yok ki. Bizim karikatürleri de gerçek sanıp dava falan açıyorlar zaten.

● **Suudi Arabistan**'da 12 deve, botokslu olduğu gerekçesiyle güzellik yarışmasından diskalifiye edildi. İnsanoğlunun kendine hak gördüğü ve cürret etmekten çekinmediği şeylerin sınırı beni her zaman dehşete düşürmüştür. Yani başka bir deyişle, **çüş be kardeşim!**

● Antalya'da trans bireyi öldüren 21 yaşındaki sanık, müebbet hapis cezasına çarptırılınca bayılmış. Madalya beklerken adaletin yerini felan bulduğunu görünce yıkıldıysa demek ki katil bey.

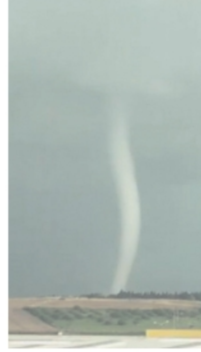
● Son dönemde meydada bir "**zaten aşı bulunsa bile ne kadar etkili olacağı tartışılır**", "**grip aşısı gribi tamamen bitirmedi mesela**" gibisinden haberler dolaşıyor. Çıkıp açık açık söylesenize olm, "**biz bu meredin aşısını daha sittin sene bulamayız, boşuna beklemeyin**" diye. Yemiyor mu?

● Koronanın yeniden şaha kalkması peki? Anadolu illerinde hızla yayılırken, İstanbul'da da durum hiç iç açıcı değil. O yüzden lütfen maskenizi burnunuza da takın, e mi canım. Burunlar içeri. Evet.

● Yurdumuzun ortalama evrim karşıtı bireylerine tane tane anlatalım; "**virüsün mutasyona uğraması**"nı bekliyoruz ya korkuyla, hah işte canım kardeşim o bildiğin dümdüz **evrim** oluyor. Bunu bu şekilde öğrenmeni istemezdim, lakin yapacak bir şey yok beybi.

● E yaz da geldi. Turizme bir şey olmasın diye, koronaya falan inat herkesleri tatile teşfik ediyorlar. Hatta 65 yaş üstü bile, paralı tatil yapmak koşuluyla, yani öyle halasıgilin, teyzesigilin, efendime söyleyeyim kuzeninin görümcesinin yeğenisigilin yazlığına gitmeyip de otellere para bayılmak şartıyla sehayat edebilecek. Edebilecek etmesine de, bu 65 yaş üstü vatandaşlar, bir restoranda yemek yemek isterlerse? Külkedisi misali saat 8'de yaldır yaldır otele mi koşturacaklar yemeği bırakıp? Koşturmazlarsa arabaları balkabağına dönüşmez ama, 3 bin küsür lira cezası var biliyorsunuz.

● İstanbul'da çıkan hortumdan sonra gene her yer "**bunlar hep olurdu sadece şimdi gözümüze batıyor**"cularla dolmuş. Son 2 yüz yılda dökümanlanan hortum sayısını sadece 10 yılda aşmış olmamız falan bunlar hep ayrıntı tabi...

● Kadın cinayetleri için de hep aynı şeyi söylüyorlar. Kadınlar hep öldürülüyormuş zaten, şimdi niye bu kadar zorunuza gidiyor ki diyorlar. Lan belki istemiyoruzdur artık elinizin değdiği her şeyi sömürmenizi? Olamaz mı?

● Yuvası dağıtılan ve yumurtaları ezilen kuğu üzüntüden ölmüş. Bunu okuduğumdan beri iyi değilim. Oturdum, iç çeke çeke ağladım. İnsanoğlunun, sadece yapabiliyor diye, başka canlılara ve doğaya böylesine yıkıcı ve hoyratça zarar vermesi müthiş ürkütücü! Ama içimi rahatlatan bir şey var, insanoğlu artık bilimsel olarak "**nesli tükenmekte olan canlı**" sınıfında yer alıyor. Peki kim tüketiyor neslimizi? Kuğuların ahı olsa gerek. Ya da belki de minnak bir ihtimal de olsa, açgözlülüğümüzdür belki de.

● **Antalya**'da polisin dur ihtarına uymayan sürücü, "**Polis bana el sallıyor sandım**" demiş. Ahahahahahaha lan! Ne kadar da egemen sınıfı bir birey!

● Üniversite yönetiminde akademi dışından isimlerin söz sahibi olmasının önünü açacak taslak, Erdoğan'a sunulmuş. Ya böyle teker teker zor olmuyor mu? Herşeyler ve herkesler Erdoğan'a bağlıdır diye kanun yapın olsun bitsin.

● **İran**'ın başkenti **Tahran**'ın güneydoğusunda geceyi aydınlatan bir patlama meydana geldi. **New York Times**'ın İran muhabiri, patlamanın İran'ın nükleer deneyler yürüttüğü askeri üste gerçekleşmiş olabileceğini iddia etmiş. 2020 bütün kozlarını oynuyor yalnız. Koronadan önce biz mutasyona uğrayacağız demek ki.

● **Komunist başkan Fatih Mehmet Maçoğlu** korona olmuş. Geçmiş olsun başkan! Tez zamanda iyileş, iyileş ki kapısı hiç kapanmayan odanın kapısını başkaları kapamasın!

● **NASA** da dünyanın yakınından geçecek bir meteor yağmuru bekliyormuş. Çünkü neden olmasın?

● O da olmazsa **Prof. Dr. Ahmet Ercan**, "bu sene içinde Kuzey Anadolu fay hattında 7 büyüklüğünde bir deprem bekliyorum" demiş. Ooooo gönder gelsin!

● Bu arada, kıyamet de kopsa, zombi kıyameti ya da uzaylı istilası da olsa, kafamıza göktaşı da düşse, veyahut korona mutasyona uğrayıp insan nüfusunun yarısını da götürse, **Canan Kaftancıoğlu'nu yedirmeyiz!** OK?

● Pride Haftası bu sene buruk, korona morona sokağa çıkılamadı. Ama aşk korona da dinlemez, aşk aşktır!

Twitter trol operasyonu yaptı, yüzlerce hesabı kapattı biliyorsunuz. Bu arada benim hesap da kaynadı, gitti. Neredeyse on yıllık takipçi kitlemin, kurduğum kontakların, ecnebi gastecilerle bağlarımın falan kopması bir yana, bir de trol operasyonunda trol damgasıyla hesabımın kapatılması acayip koydu. Meğer spam falan alıyormuşum, hiç de haberim olmadı. Neyse efenim, takip etmek isterseniz yeni hesabım: **@ezgitita**

#HİÇ BU KADAR ... YAPMAMIŞTIM

SİZDEN GELENLER

BETÜL YILMAZ

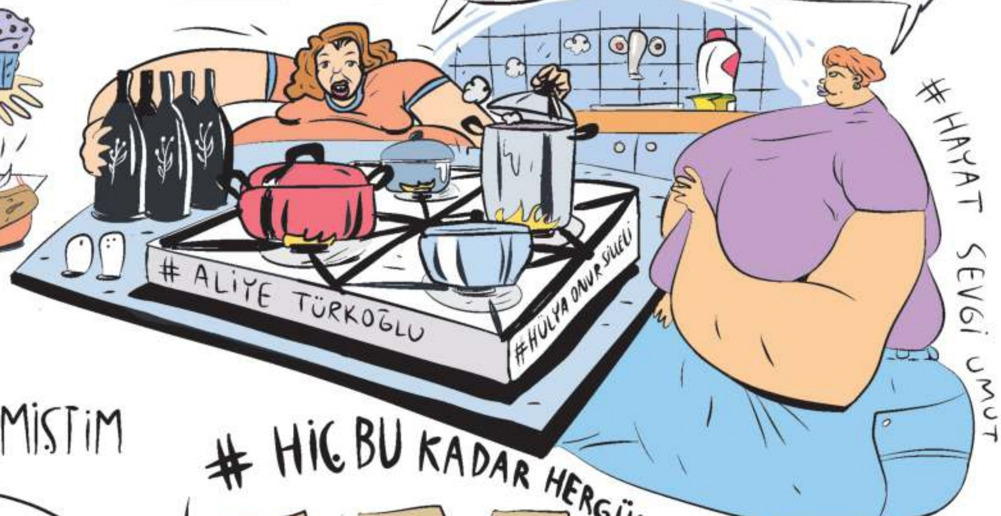
#HİÇ BU KADAR KİLO ALMAMIŞTIM

#ATAKAN ATAKAN #HİÇ BU KADAR KİLO ALMAMIŞTIM

BİZİM ZEYTİNYAĞ, GÜZEL ZEYTİN YAĞ, FULL SAĞLIK TENCERE TENCERE ZEYTİN YAĞI, HEPSİNİ YERİZ, İÇERİZ BİLE FULL SAĞLIK!

TABİ TABİ TABİİ, SAĞLIK EN ÖNEMLİSİ... MESAFENİN ZATEN HASTASIYIM!

#HAYAT SEVGİ UMUT

KAHVE İÇMEMİŞTİM

#TC Tülay Helvacıoğlu

SABAH İKİ BARDAK FİLTRE CAFEE!

Bİ ENERJİ GELİİİ!!

KAHVALTI SOFRASI ESPRESSO!

ZOOM'DA ARKADAŞLA TÜRK KAHVESİ...

ZATEN KAHVENİN HİÇ ZARARI YOK! HİÇ YOK, ENERJİ GELİİYİİİİ!!

HİÇ BU KADAR HERGÜN AYNI OLMAMIŞTI

#HİÇ BU KADAR MUTFAKTA ZAMAN GEÇİRMEMİŞTİM

HİÇ BU KADAR DİZİ İZLEMEMİŞTİM

#AĞIR HAN

#HİÇ BU KADAR PARASIZ OLMAMIŞTIM

HİÇ BU KADAR DEPRESİF OLMAMIŞTIM

HİÇ BU KADAR GEREKSİZ ŞEY İZLEMEMİŞTİM

#Gulluarslanacaban

HİÇ BU KADAR BOŞ OTURMAMIŞTIM

HİÇ BU KADAR ENDİŞELENMEMİŞTİM

LAHMACUN YAPMAMIŞTIM

Melda Onur

Pandemide Alışveriş Prosedürü

İki günlük hafta sonu tatilinden dün dönen komşum, kapıda uzun bir dezenfekte seansı yaptı. Hatta o kadar uzun yaptı ki, alt katta oturan aileme birkaç kez iniş çıkışımda hala elinde bir sprey fıslayıp duruyordu. "Burçin hala bitmedi mi ya, o çantaya az önce de sıkıyordun ya" dedim. "Hayatım bu tekerlekleri için, şimdi de onları temizliyorum" dedi. Birden acayip moralim bozuldu, çöktüm. Burçin'in temizliğinin sürmesi değildi konu, benim bir süredir işi gevşetmiş olmamdı.

Akşamları "bugün kaç ölü, hah giderek azalıyor, oh ne iyi" istatistiki rahatlamalarımızla pandemi felaketini "haydi gelsin Insta konserler, yapılsın ekmekler, içilsin içkiler"le normalleştirdik. Şimdi "Yeni Normal" dediler, hepten ferahladık. Belki herkes değil ama en azından ben biraz gevşettim gibi geliyor. Tamam maske ve dezenfektan hala kullanıyorum, sosyal mesafeyi koruyorum ama bir süredir apartmanın kapı kolunu tuttum yok trabzanı tuttum paniğim kalmamıştı. Ablama sordum… "Aaa olur mu ben sürekli fıs fıs elimde valla" dedi. Oysa ben bu konuda prosedür bile yazmıştım.

Şu an kendimi başa dönmüş gibi hissediyorum

Evden çıkmayalı 4 gün olmuştu. 14 gün karantina, 14 kuluçka falan haberlerini okudukça darlanıyordum. Acaba kaptık mıydı bir yerlerden. En son 16 Mart günü Pilates'e gittiğimde benden sonra gelen kadın, eşinin ağır grip olduğunu o yüzden gelemeyeceğini söylemişti hocaya. Kafamda dedi deli acaba… acaba… acaba'larla eve yürümüştüm. Gittiğim salon özel ders veriyordu. En fazla 2 öğrenci oluyorduk birbirimizden uzak, ama sonuçta spor salonu, teriydi, tükürüğüydü çok rahat bulaşır. Birkaç gün önce çekingen çekingen, "Hocam aman salgın hastalık var, bu minderleri aletleri falan iyi dezenfekte ediyorsunuz değil mi" diye sormuştum. O da zaten işleri gereği bunu hep yaptıklarını söylemişti. Yol boyunca aklımda kadının kocası vardı. "Acaba en son ne zaman gelmişti, yok canım belliydi, eğitim insanlardı" O da nasıl düşünmektiyse…

Maskeli Dünya

Doğrusu sosyal hayatımı da değiştirmeyi hiç istemiyordum, keyif aldığım topu topu iki şey vardı, onlara da devam edebilirim diye düşünüyordum. Biri Pilates biri de gitar dersi.

Gitar dersine metro ile giderken yavaş yavaş maske takmış insanlar görmeye başlamıştım. Doğrusu önce çok yadırgadım, çünkü böyle bir şey hiç hayal etmemiştim İstanbul'da. "Japonya metroları" gibi dedim içimden.

Sonra iki ders de bitti tabii…

Birkaç gün sonra alışverişe gittim, maskesizdim ve markette maskeli insanları gördüğümde kendimi çok kötü hissetmiştim. Ama benim gibi maskesizlerin de olduğunu görüp biraz rahatlamıştım. Ve yine alışveriş için dışarı bu kez maske ile ilk çıktığım gün gözlerimden yaş geldi. "Ben gerilim, korku, Uzakdoğu filmi izlemeyen, izleyemeyen insanım, böyle bir şey nasıl yaşanabilir" diyordum gözlerim dolu dolu.

65 yaş üzeri ailemin pandemi sürecinde alışverişini yapan ben oldum. Her defasında "yine eksik bir şey yaptım, virüsü eve taşıdım" paranoyasıyla yaşadım. Zira ne yapsam bir şeyler eksik kalıyordu. Bir gün her şeyi tam yaptığımdan emin, eczanede de işimi bitirip, "haydi hoşçakalın" derken cebimden araba anahtarımı aldım. Sonra birden eczacıya dönüp "eee Berrak Hanım ben şimdi eldiven taktım tamam, ama eldivenle araba anahtarını tuttum, ne oldu" dedim. Gülümseyerek "arabanın anahtarını dezenfekte edin" dedi.

Sonunda kendime "otomobille alışverişe çıkma prosedürü" yazmaya başladım ve deneye yanıla mükemmel bir prosedürüm oldu. Titiz Bayan Yanı okurları için, ya da benim gibi "İkinci dalgada sıkarız artık kendimizi"ciler için paylaşarak bir hizmette bulunayım:

İşin inceliği çanta hazırlamakta ve ceket ceplerinizde:

Çoğunlukla bol cepli küçük kese çanta kullanmayı tercih edin. Büyük cebe cüzdan, ruhsat, cep telefon ve tabii dezenfektan koyacaksınız. Ama temassız kart önemli, onu cüzdandan çıkarıp kolay ulaşılabilir ön cebe koyacaksınız. Yoksa parayı da ön cebe koyun.

Eldivenler çantaya girmeyecek. Girerse başa çıkamazsınız. O nedenle cepleri olan bir ceketin tek bir cebine birkaç tane eldiven koyacaksınız; yine birkaç parça kesilmiş tuvalet kağıdı; bir tane de çöp poşeti. Unutmayın: Bir cep dolu, bir cep boş kalacak. Sağ cep dolu sol cep boş diyelim, (bu solaklara gör değişebilir).

Araba önemli

Maskeyi güzelce yıkanmış elle takıp, evden temiz temiz çıktınız. Dışarısı minik minik korona dolu, hiçbir yere dokunmadan apartman kapısına geldiniz. Kağıtla basacak açacaksınız. Şu an eliniz ve araba uzaktan kumandanız temiz olmalı. Arabanın kapısını da aynı kağıtla açın ve hemen içeri girip çöp poşetini kolay ulaşabileceğiniz bir yere yerleştirin ve kullandığınız kağıtları atın. Şimdilik arabanızı eldivensiz kullanabilirsiniz.

Markette ne yapacağız

Markete geldiniz. Arabayı park ettiniz çıktınız. Anahtarı temiz tutacağınız sağ cebe koyun ve bir eldiven çıkarıp kullanma pratiğiniz daha zayıf olan elinize eldiveni takın, çünkü onunla sepet alıp malları seçeceksiniz, fazla bir iş gerekmiyor. Gözlük kullanıyorsanız temiz kalan çıplak elinizle takın çıkarın, çıkardığında başınızın üstünde tutan tip değilseniz yakaya asın. Sakın ha gözlük ceplere ya da çantaya konmuyor.

Kasaya geldiniz. Eldivenli elle ürünleri verdiniz, sıra ödemeye geldi. Bu kez temiz elinizle temiz kartınızı çıkarıp veriyorsunuz. Eğer temassız varsa, hemen bu kez eldivenli elinizle geri alıp boş olan sol cebinize koyuyorsunuz, yoksa tuşlamayı eldivenli elle yapın.

Marketten çıktınız

Poşetiniz azsa eldivenli elde taşıyın, çoksa mecbur diğer elinize de alıp arabanın yanına geliyorsunuz. Artık torbalarla kirlenmiş olan elinizle sağ elinizdeki eldiveni tersi yönüne çıkarıp, dürüp sol cebinize koyuyorsunuz. Şu an sol el temiz, hemen çantadaki dezenfektan alınıp eller temizlenerek araba anahtarı alınıyor, araba uzaktan açılıyor ve yine mümkünse sağ cepteki temiz tuvalet kağıdı ile kapı kolu açılıyor. Oturunca hemen kullanılmış eldiveni , kağıdı çıkarıp torbaya atıyor ve kartınızı da yeniden dezenfekte ederek yola koyuluyorsunuz.

Eve girmeden önce

Her alışverişte bu prosedür tekrarlandıktan sonra eve vardınız. Her ihtimale karşı arabadan çıkmadan dezenfektanla şöyle bir direksiyonu, kapı kollarını geçip ve çöp poşetini alıp çıkıyorsunuz. Anahtarınızı temiz olan sağ cebinize koyuyorsunuz. Çöp poşetini en yakın çöpe atıp alışveriş torbalarını dışarı çıkarıyorsunuz. Yere koyabilirsiniz, zira zaten temizlenecek. Çıkardıktan sonra elleri tekrar dezenfekte edip anahtarınızı çıkarıp arabayı kilitliyor, kapıyı tutmak için de yine tuvalet kağıdı kullanıyorsunuz. Poşetleri apartman kapısına taşıdınız. Ev anahtarının temiz kalması lazım, o nedenle eller tekrar dezenfekte ediliyor ve apartman kapısı açılıyor. Anahtarı çekip sağ cebimize koyuyoruz. Kapıyı açıp poşetlerimizle kapıya geliyoruz. Kapıda anahtarı tutmadan önce yeniden dezenfektan, kapıda ayakkabıları bırakıp içeri giriyoruz. Bundan sonrası artık sizin şartınıza şurtunuza kalıyor.

Bu “şart şurt” deyimini biliyorsunuz inşallah?

BAYAN YANI

2020-06-TEMMUZ
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün
Yayın Kurulu
Ramize Erer, Feyhan Güver, Gülay Batur, İpek Özsüslü, Ezgi Aksoy
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50
FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

BİR VİRÜS ÖYKÜSÜ

Berna Pak

Çok sıkılmıştı. Tüm dünyayı saran ne idüğü belirsiz virüs yüzünden eve kapatılmasının 80. günündeydi.

Çocuklar ve işe gitmeyen kocası ile hep birlikte evde tıkılı kalmışlardı.

Ev ahalisi için resepsiyonu 24 saat açık bir oteldi ev ama onun için, çılgınlar gibi mesai yaptığı, patronundan beş kuruş ödeme alamadığı bir iş.

Üstüne üstlük ev, okul olmuş, sabah başlayan derslerle beraber hem anne, hem öğretmen, hem geç kağıdı veren idareci hem de salçalı tost basan kantinci olmuştu.

Artık bu hal dayanılır gibi değildi.

Okulların kapanmasına yakın ülkede ufak ufak restoranlar, cafeler, mağazalar, spor salonları hatta avemeler bile açılmaya başlamıştı. Seyahat kısıtlamalarının da kalkmasıyla kocası, annesinin Akçay'daki yazlığına gitmeyi teklif etti.Hem annesini hem babasını görüp, çocukları da azıcık bi denize sokar çıkarır, haftaya da döneriz dediği an dünya başına yıkıldı.

Güzeller güzeli çok bilmiş danteller kraliçesi kayınvalidesinin ve onun emekli yarbay Akçay müfettişi kocasının bunca aylık hapisten sonra görmek isteyeceği ilk insanlar olmadığından emindi.

Günü kaçırmamak için sabah 5'te yola çıkılacak. Kahvaltısız hele çaysız gözünü açamaz beyi.

2 sabinin ve kocanın bavulu ayrı kendisininki ayrı tüm bavulları yapacak, hazır edecek akşamdan kapının yanına.

Sabah körü kalkıp kahvaltıyı hazır edip çayı demleyecek ayrıca yolluk termosa çay, akşamdan kek, börek yapacak.

Çocuklar ayrıca meyve ister çığlık çığlığa. Tüm yol arabada kavga sesleriyle beyni yanar.

Babalarının Akçay teklifini çocuklar çığlık çığlığa sevinerek birbirlerinin sırtlarına yumruklar atarak kutladılar.

Şimdi Akçay'da olsa kayınvalidesi mutlaka bir laf sokar çocukların ne kadar çelimsiz ve bakımsız olduğunu söyler. Her öğün tabaklarını Everest tepesine çevirir, onları kusturana kadar yedirir, başka türlü denize gitmelerine izin vermezdi.

Babaları onları denize sokmaya götürürken, o kayınvalidesiyle bir güzel evi kırklar, öğlen ve akşam için zeytinyağlıları, kızartmaları yaparlar. Akşam üzeri deniz sonrası emekli yarbay mangalı yakarken Akçay “sevgi bahçesi” sitesi sakinlerine deniz dönüşü arabalarını yanlış yere park ettikleri için dalaşır, denizden dönen çocukları hortumla kapı girişinde yıkar eve öyle alırdı.

İçi sıkıldı yazlığı düşününce, virüs kapsa evde tek başına hasta yatsa, kocası da iki sevimli enerji bombası yavrularını alıp gitmez miydi Akçay'a?

Biraz hasta numarası yapıp, dinlenirsem iyi olur, canımdan çok sevdiğim kayınannemle babamı riske atmayalım sen çocukları al git Akçay'a dedi.

Olur diyince kocası astı bayrakları. Bir hız hazırladı bavullarını. Etekleri zil çala çala yolluklarını, kahvaltılarını hazır etti. Pandeminin en mutlusu o olabilir miydi yahu?

Onlar yola çıkınca başladı soğuk biraları içmeye, müziği açıp deli gibi dans etmeye.

Kafayı iyice bulmuştu . Kendini yatağa attığında nefes alamıyor ,boğazı çılgınca ağrıyordu. O olabilir miydi? Çin'den tüm dünyaya yayılan mendebur?

Sabah 5'te çok hastayım, nefes almanın kıymetini bilin diye twit attı ve uyudu. Deli gibi çalan kapıyı duyup açtığında karşısında bembeyaz ful takım giyinmiş maskeli adamlar ve polis vardı. Ne oluyor siz kimsiniz demeye kalmadan yaka paça ambulansa attılar . Ne cüzdanını ne kimliğini ne evin anahtarını alabilmişti.

Yalvarmasına rağmen evine girip birşey almasına izin vermemişler, ambulansa kaçmasın diye bağlamışlardı.

Hastanede boğazından parçalar, kanlar alındı, tomografilere sokuldu. Her yeri delik deşikti. Bir odaya yatırdılar, gelen giden, uğrayan yoktu. İğrenç yağsız yemekleri kapının ağzından uzatan sadece gözleri gözüken hemşire dışında kimseyi görmemişti kaç gündür.

Kayınvalidesinin küf kokan eşyalarını, kayınpederinin gözlüğünün üstünden gözlerini belerte belerte bakmasını,

Akçay'ın beyaz florasanlı çay bahçelerinde dondurma isteyen çocuklarını azarlamayı özlemiş ,çekirdek çöplerini yerlere tüküren kocası burnunda tütmüştü.

Sabahın 6'sında saldılar hastaneden kovid movid diilsiniz dediler. Eve beş kuruşsuz yürüyerek döndü.

Felaket halde iğneden delik deşik elleri, kolları sızlayarak.

Eve döndüğünde kapıyı açan biri olsun, birazcık şefkat gösteren olsun istedi.

Apartmanda merdivenleri çıkarken alt kat komşusu kapıyı araladı, nasıl olduğunu sordu.

Meğer attığı twiti okuyup onu ihbar eden apartman yöneticisiymiş.

Öğrendiğinde koşa koşa gidip, kapısını çaldı, testinin pozitif çıktığını söyleyip, yüzüne tükürdü.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Eko Feminizm Yaşamda Bir Anlam Bulmaktır: NAZLI DENİZ KURUOĞLU'NA SEVGİYLE...

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Geçtiğimiz Mart ayında Sevgili Nazlı Deniz Kuruoğlu'nun daveti ile Kuşadası'nda KUAKMER-Kuşadası F. Özel Arabul Kültür Merkezi'nde 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle pek çok kadın kuruluşlarının ve Kuşadası sakinlerinin katılımıyla İstanbul Sözleşmesi'ni konuştuk. O günlerde bahsetmek için fırsat bulamadım. Araya pandemi ve kapanma süreci girince hayat da zaten bambaşka bir hal aldı. Geçen zamanda Nazlı Hanım'ın yıllarını geçirdiği ve saklı bir cennet olan Caferli'yi seçmesini sık sık düşündüm. Şimdilerde her birimizin ihtiyacı olan ve ne çok istediğimiz bir yaşamı sürdüyordu.

Nazlı Deniz Kuruoğlu'nu tanımayan yoktur. 1982 yılı Türkiye ve Avrupa güzelimiz. İnsanın yüzü bedeni güzel olunca hep güzel kalıyor galiba önce bunu söyleyeyim. Ancak Nazlı Hanım'ın aklı ve kalbi de güzel. Nazlı Hanım 20 yıl önce Kuşadası-Caferli köyüne yerleşmiş. Caferli'nin tarihini, kültürünü ve çevresini korumak, ekolojik bir köy turizminin mümkün olduğunu göstermek adına yerleştiği günden beri çalışıyor. 2014 yılında Caferli Güzelleştirme ve Dayanışma Derneği'ni kurmuş. Köyü Türkiye'ye tanıtmak, köy özelliklerini bozmadan kalkındırmak ve gençlerin, kadınların köydeki refahını artırmak amacıyla pek çok çalışma yapmış. Nazlı Deniz Kuruoğlu, önce ev duvarlarını, çöp bidonlarını boyama, sokakları temizlemekle işe koyulmuş. Kadınların aile ekonomisine katkı sağlamaları için bir fırın ve ocak yaptırmış. Daha sonra 100 yıllık kerpiç bir ev satın alıp, burayı üç odalı butik bir otele dönüştürmüş. Fırın ve ocak da çalışmaya başlayınca köydeki kadınlar da üretime başlamışlar. Hatta iki kadın işletme açmış.

Bütün bunlar olurken, bir o kadar da dirençle karşılaşmış. Her şeye rağmen 2018 yılında Kuşadası Kadın Girişimi Üretim ve İşletme Kooperatifi'nin (KUŞAKK) kurulmasını ve faaliyete geçmesini sağlamış. Kendisi de kurucu ortak olan Kuruoğlu, *"kadın arkadaşlarımla, Kuşadası'nda tarihi yapılarda bulunan çatı kuşları simgesini taşıyan şallar, çantalar ve file üretmeye başladık. Bu kooperatifte ev kadınlarına ortak iş imkanları sağladık. Yaptığımız işleri stantlar kurarak tanıtıyoruz ve ürünlerimizi satıyoruz. Kadınlarımızın işleri oldu…"* diyor. Nazlı Deniz Kuruoğlu dernek başkanlığı yaparken Caferli'yi ziyaret etmeyen kalmamış. Sanatçılar ve sanatseverler Caferli dayanışma günü etkinliklerinde bir araya gelmişler. Ressamlar mezarlık etrafındaki duvarlara ve evlerin duvarlarına resimler yapmışlar. Nazlı Hanım tüm yaşamını değiştirmiş. Yaşamın anlamına dair geçirdiği değişimi, sabırla ilmek ilmek dokuyarak Caferli'de sessiz ve yalın bir şölene dönüştürmüş. Nazlı Deniz Kuruoğlu doğaya yönelen, kadına, çocuğa yönelen şiddete karşı tüm çalışmalarda var. Destek oluyor, ses oluyor. Ben de buradayım diyor. Sakin ve derin bir insan Nazlı Hanım. Doğa için mücadelenin sükunetle, sabırla ve ustalıkla olacağını her davranışı ile gösteriyor. Nazlı hanım tüm bu bireysel özellikleri ve bilinciyle bir *"ekofeminist"*.

Ekofeminizm, toplumsal cinsiyet ve çevre sorunları arasında tartışmasız var olan ilişkiyi anlamak ve korumak amacıyla geliştirilmiş en anlamlı, zengin ve değerli perspektiftir.

Biliyoruz ki, ekofeminizm dünyamıza verilen çevresel zararlar ile kadınların baskı altında yaşamaları arasında bir ilişki kurar. Ekofeminizm kadınları doğayla özdeşleştirir. Ve ataeril sistemin kadınları da, tıpkı doğal kaynaklar gibi yağmaladığını ve kadınlara zarar verdiğini öne sürer. Dünyada çok bilinen ekofeministler Vandana Shiva ve Ynestra King bu ilişkiyi şöyle açıklarlar; *"dünyadaki kaynakların savaşlarla ve aşırı tüketilerek yok edilmesinden, havanın, suyun kirlenmesinden ve dünyanın tüm canlılar için yaşanamayacak bir hale gelmesinden kaygı duyuyoruz. Bu feminist bir kaygıdır. Çünkü bunun nedeni aynı zamanda, bizim kendi bedenimiz, yaşamımız ve cinselliğimiz ile ilişkili kararlarımızı elimizden alan ve bunu yapmak için de birden çok tahakküm ve devlet gücüne ihtiyacı olan ataerkil/maskülen zihniyettir."*

Ekofeminizm bu perspektifi ile kadınların, çocukların, hayvanların ve doğal kaynakların ataerkil egemen güçler tarafından sömürülmesine karşı durmayı hedefler. Ekofeminizm, toplumsal cinsiyet ve çevre sorunları arasında tartışmasız var olan ilişkiyi anlamak ve korumak amacıyla geliştirilmiş en anlamlı, zengin ve değerli perspektiftir. Doğaya verilen zarar feminizmin konusudur/sorunudur. Ekofeminizm bazen küllerinden yeniden doğan, bazen de güçlü, eğitimli kadınların birleşmeleri ve birlikte mücadeleleri ile yoluna devam edecektir. Evet, daha çok Nazlı Deniz Kuruoğlu'na ihtiyacımız olabilir, ancak daha çok feminist bilinç, birlikte mücadele azmi ve birbirimizi bulmaya da ihtiyacımız var. Çoğalmak, birlikte var olmak ve yaşatmak dileğiyle…

Börek

Feyhan Güver

yaseminolur@yahoo.com Yasemin Olur

"Like"sız Hayat

Kendime yaptığım son otopside enerjimi emip beni öldüren şeyin ne olduğunu görünce çok şaşırdım. Evet ben zombiyim. Ölüp ölüp diriliyorum. Belki de Anka kuşuyumdur. Yanıp küllerimden tekrar doğuyorumdur. Burasını sizin ölüp ölüp dirilmeye nasıl baktığınızla alakalı olarak, yoruma açık bırakıyorum. Her yüz kişiden doksan dokuzunun psikolog olduğu modern dünyamızdaki insanlara göre zaman zaman çağın hastalığı olan tükenme, depresyon, kaygı filan yaşıyorum. Bence öyle değil. Bence kendiyle uğraşan her insan her yüzyılda tükenme, depresyon, kaygı diye ad verdikleri o şeyleri yaşar. Dibe batar ve sonra tekrar yukarı çıkar. Eskiler buna bazı coğrafyalarda döngü ,bizim buralarda ise devir derler. Her zaman batarız ve çıkarız. Halkanın bir yukarısındayızdır, bir aşağısında. Velhasılı kelam, yazdıklarımın daha çok insana ulaşması için içine daldığım, sonra eğlendiğimi zannedip saatlerce boş boş telefon ekranına baktığım anların beni halkanın dibine attığını kendi ellerimle gördüm. Otopsiyi bitirip cesedi kapadım.

Beynimde, gerçek hayatımda tanımadığım, hiç yanımda olmayan insanların yarattığı kalabalığın verdiği gürültü ne kadar dayanılmazdı! Kendi içindeki seslere bile yetişemeyen beynime ne kadar çok "bulaşık bilgi" giriyordu. Kafamın içinin foseptiğe dönüştüğünü, bir gün fiziksel olarak da kusma ihtiyacı hissedince anladım ve bu sosyal medya işini bıraktım. Hiç görmediğim insanlardan işittiğim hakaretler, alınganlıklar; tanışıklığım kişilerin senli benli hitaplarıyla kırk yıllık "kanka"larıymışım gibi davranmalarına maruz kalmalar gibi şeylere, uzaktan bakma fırsatı yakaladım.

Kafamın içinde bir sürü insan hoparlörle bağırıyor gibiydi. Kendi haklılıklarını, kendi kırgınlıklarını, kendi kocişlerinin onları ne kadar çok sevdiğini, bebişkolarının dünyanın en piremses kızı, en paşa oğlu olduğunu, abdominallerini nasıl da şişirdiklerini… Ben de zaman zaman bu çılgınlıkta "beni de duyun" diye bağırıyordum. Ben de insandım. Ben de görünmek, duyulmak istiyordum. Kalabalıkta ben de vardım. Kimsenin kimseyi duymadığı bir kalabalık. Herkesin sadece daha çok bağırma derdinde olduğu bir kalabalık. Şimdi sustum, kafamın içindeki kalabalık sustu. Kendi zihnimde sadece kendi sesim dolanıyor artık.

Bir de geçmişim artık geçsin diye düşünmeye başladım. Bu sosyal medya denen şey hiçbir şeyi geride bırakmanıza izin vermiyor ki! Bütün hayatım film şeridi gibi hep gözümün önünde "online". Beynim/beynimiz bu kadar yük için fazla küçük. Hele ki duygusal tarafı kas yapmış bir beyin için her gün ısıtılan anılar (acı veya tatlı) sürekli gereksiz iniş çıkışlar… Hem olaya bilimsel açıdan bakarsak da yapılan araştırmalar gösteriyor ki insan beyni en çok yüz elli kişiyle ilişki geliştirip sürdürebilecek nitelikte bir et yığını. Beyin bunun ötesine geçince de basitçe ifade edersek, balatalarda yanma başlıyor. Dijital ortamda da olsa bu insanların doğum günleri, nişanları, anaları, babaları derken ciddi ciddi beynimizde saçma bir hücre israfı oluyor. Gereksiz kırgınlıklar da yaşıyoruz. En son on beş yıl önce gördüğüm ve o zamanlar çok sevdiğim bir arkadaşım beni buluyor mesela, takip ediyor ama gelin görün ki bir selam bile verme gereği duymuyor. Hâlbuki sadece zihnimde bir hatıra olarak kalsa, onu hep sevgiyle anacağım. Fakat onun beni eski bir dosttan ziyade sadece bir "sayı", belki "like" arttıracak bir parmak olarak gördüğünü fark edince zihnimdeki güzel anılar buharlaşıp gidiyor. Demem o ki "Geçmişimiz geçmek bilmiyor" ama şimdi de bizimle yaşamıyor. Geçmişimiz sadece bir ceset gibi peşimizden gelip ağırlık yapıyor. Ben artık peşimde ceset gezdirmek istemiyorum. Gerçekten hayatımda olan insanlarla hayatımı paylaşmak istiyorum.

Bu dijital arınmaya girdiğimden beri de tavana daha çok bakıyorum. Bence, bu boş boş tavana bakmalar Şeyma Subaşı'nın hayatına bakmamdan daha verimli oluyor. Çok fazla hayal kuruyorum. Beynim rotayı yeniden belirledi. Beynime "sponsorlu" olarak kimse giremeyecek artık. Çünkü ben reklam algoritmalarına yön verecek bir rakam değilim.

NEFESİMİZİ KESMEYİN

Katina Karanikola

Nefessiz kaldım!!

Oysa bunun hep bir metafor olduğunu düşünmüştüm.

Kelimenin tam anlamıyla nefes alamadım.

Nefessiz!!

Dokuz dakika yetti.

İnsanlık dışı şiddeti görmemize, dünyanın ortaçağın karanlık günlerine geri döndüğüne, dibe vurduğumuzu görmeye yetti…

Utanç dolu dokuz dakika dünyayı değiştirmeye yetecek mi?

Dünyayı saran, binlerce insanın ölümüne neden olan pandemi haberlerini izlerken, dayanıklılığımızı test eden, bizleri evlerimize hapseden karantina sürecinde, dört bir yandan özgürlüğümüzün kısıtlanması, açlık, sosyal barbarlık, başını alıp yürüyen zorbalık, hayvanlara yapılan zulüm, maskenin altında kendi toksinlerimi soluduğumda dahi bu kadar boğulmamıştım.

George Floyd'un acımasız bir soğukkanlılıkla, koyun boğazlar gibi, nasıl nefessiz bırakıldığını görene, biraz nefes için yalvaran, elleri kelepçeli, Floyd'un sesini duyana dek…

Please, sir, I can't breathe (lütfen, bayım, nefes alamıyorum)

Eli cebinde "bayın" dizi kendi başımdaymış gibi... Olabilirdi de…

O an bedenimi saran ürperti öfke değildi.

Tiksintiydi.

Bir insan başka bir insanın nefesini gururla, özgüvenle kesiyorsa, buna izin veriliyorsa…

Bu dünya nasıl bir dünya?

Hiç mi merhamet yok?

Nasıl olur bu denli bir ırkçılık?

O polis bir vakitler masum bir çocuk değil miydi tüm çocuklar gibi?

Aşık olmuş mudur, sevebilmiş midir bir kadını?

Diziyle bir insanın nefesini keserken kendi tatminsizlerini tatmin mi ediyordu?

Hoş görü vardı dünyamızda göçtü gitti, sevgi öldü, "diğerlerine" karşı ayrımcılık günlük hayatımızın parçası oldu.

Geriye ne kaldı? Tabi ki şiddet.

Şiddet, nefret, ırkçılık öyle bir kangrenleşmiş ki tedavisi mümkün mü?

Zira ölümü hak görmek, sebepli, sebepsiz birilerine saldırmak epidemi gibi sarmış etrafımızı.

Günlük hayatımızın akışında basit bir olaydan içimizdeki ırkçılık yılan balığı gibi su yüzüne çıkıyor.

Ne yazık ki dünyada Coronavirüsten de tehlikeli olan Irkçılık tavan yaptı, nefret büyüdü…

Faşizmin dizi boğazımı sıkılyor.

Bu kadarına artık dayanamıyorum…

Please, I can't breathe…

SALGIN

DİKKAAT DİKKAAT!.. SALGIN TEKRAR BAŞLADI... HERKES YUVASINAAA!

ÖFF!. GENE EVE TIKILI KALDIK. PANDEMİ KAÇ SENE SÜRECEK KİMBİLİR!

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

Bütün **EX** ilişkiler, iyi günde, kötü günde, hastalıkta, sağlıkta, her zaman, her yerde ve korona bizi ayırana kadarmış.

Koronanın da, **EX**' kocalar gibi ne kadar tehlikeli olduğunu, mahvettiği dünyamızı terkettikten sonra anlayacağız ancak …

Kendinden yetkili **EX**'lerin namus bekçiciliğinden çıkmış güçteyiz biz.

Bekçilere verilen, "Bekar ve Yalnız" yaşayan kadınların evlerini gözetleme yetkisindeki yetki, mahallenin namusu mu, bekâr ve yalnızın namusu mu, bekçinin namusu mu Acaba? Yoksa sadece göreve başlarken namus ve şeref üzerine ettikleri yemine mi bekçiler…

Mesela, Kadın bekçiler olursa, onlara da bekâr ve yalnız yaşayan erkeklerin evlerini gözetleme yetkisi mi verilir Acaba? Yoksa kadınlarda mı hemcinslerinin evlerini gözetleyecek olurlar?

[Covid-19 karantinasında artan aile içi şiddet nedeniyle, Çin'de evlenecek çiftler için veri tabanı uygulaması ile Partnerin şiddet geçmişi aranabilecek ve evlilik kararını gözden geçirebileceklermiş.] Geçmişlerinden gurur duyarak bir kişiye eş olmadan da şiddet eylemlerini sınırsızca sürdürebilen **EX**'leri durdurabilecek yeterlilikte bir veri tabanı yok. Maalesef ki, o tabansızları durdurabilecek hiçbir veri tabanına rastlayamadık daha şimdiye dek…

Yıllar önce Dayımın kızının düğününde çıkan kavga, damadın geline tokat atması ile nihayetlenir gibi olmuştu. Şimdi korona tasarım halay çekme sosyal mesafe çubuğu o düğünde olsaydı, işlev tamamen değişirdi,

sosyal sopalı kavgaya dönüşürdü düğün. Mesela Dayı kızı da tokat değil sopa yerdi, halay da halay değil sopa çekmek olurdu. Düşüncesi bile dayak atar gibi.

El ele tutuşulamayan halay çekimi için Plastik eller olabilir mesela… Plastik el sopadan üstündür. Sopanın nesi var, plastik elin yumuşaklığı var..

Yalnız ve bekâr bir kadına alınan tedbirler kadar, kendisine tedbir alınmayışına şaşırmaktan ve kadından korkarak gidecek korona…

Yeni normalleşmede, otobüste karısını zorla yanıma oturtan kocanın kendinde yok, ama karısının maskesini düzeltiyor. Önemli olan karısına ağzından, burnundan, çenesinden giren çıkan virüs olmasın. Karısının maskesinin bekçisi mi, yoksa bir maske ikinize de yeter mi Acaba? Yani koca hiç bir koşulda normalleşemiyor.

24HaziranDünyaAblalarGününde 6- 8 yaşında abla ve kız kardeşin konuşmaları sanki bütün **EX** geçmiş adına bir sokak mesajı gibi çarptı kulağıma. "**Bana ver abla, sen güzel sevemeyeceksin onu"** dedi ablasına ellerinde sevdikleri uğurböceği için…

"Normalleşme" denince herkesin bıktığı karantinasına geçiş yaptım.. **EX**gillerin anormal dediği normalim karantinaymış meğer..

Hani **EX** aldatır bilmezsin ama bildiğinde bir şekilde **EX** sana bulaşır ya, gibi biz virüsü bilmiyorken mesafesizdik. Şimdi de virüsü görmüyor, biliyoruz ve esasen bilmek tehlikedir.

Sabitlenmiş Gün-Demlik, KORONA VAKA...

Hepimiz **Koronik Vaka**yız.

Maske üzerine maske takıyorum, çift maskesiz asla sokağa çıkmıyorum, buna göre üste para veren bir Umumi HıfzıSıhha Kanunu maddesi yok mu Acaba?

Virüs de dahil sokaklarda herkes dalgasını geçiyor.

Keşke virüsü görebilseydik, saklanıp ona taş atardık. O zaman corona virüsü de bizi göremez…

Normal kriterleri belirtmek lâzım. Bu normalleşmede herkesin normali kendine normal.

Yeri geldi, Virüs kustular, avokado suyu içtik dediler.

Hepimizi öldürürse virüsün yaşayacağı sosyal ortam kalmaz ki, illâ ki duracak ..

Sokağa çıkma kısıtlamasında Karantina kurallarına uymadığımız için kurallar gereği Polisin yakalayıp, karakola değil evlerimize götürdüğü suçsuz insanlardık....

Ve artık nerelere dokunduğumuzu, kimlerin bize dokunduğunu çok net biliyoruz…

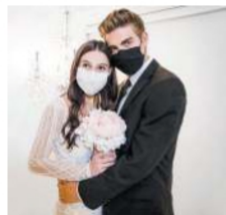
Doğuştan karantina gibi yaşamları olan hep evde kalabilenler hiç reklâm olmazken, tek bir saniyecik evde kalamayan ünlüler ev hayatını övdü. Çekim yaptıktan sonra sıkılmış olmalarına rağmen sıkılmıyor havası atarak.

"Koronadan değilmiş" diye başka türlü ölüme normal bakmak **"kulağım da ağrıyor, corona değilim"** diye şiddetli ağrıya sevinmek, **"Hastayım"** demeye ödü kopmak, evleneceği kişiye corona geçirdiğini söyleyememek, görmediği virüsü bulaşıp bulaştırmayacak kişileri kendi duygusal hislerine göre ayırmak, hastalığı zoraki sinsileştirmek ve tam da lehine koronanın maskesine virüs sürmektir.

Kalabalıklar, sanki asırlar öncesinde kalmış gibi, insanlarla görüşmeyi resmen unuttum, izolasyonsuzluğa adapte olabileceğimi hiç sanmıyorum. Sosyal mesafeyi korumayı, temassızlığı ömrümün sonuna kadar sürdüreceğimden kesin artık…

Bir çok evde kal kamu spotu reklâmı, Korona günlerinde hep yatmayı öneren yatak reklâmı gibi virüs fırsatçılığı ve kamuya satış üzerineydi.

Sürekli ellerini yıkayan, kimseyle tokalaşmayan, yanlışlıkla tokalaşırlar diye elleri ceplerinde dolaşan, hastalık olduğunu düşünüp iyileştirilmeye çalışılan arkadaşımızın opsesifliğinin de ötesine geçtik…

Gelinlere beyaz maske, damatlara siyah maske yakışsın.

Virüsün ne olduğunu değil, ne olmadığını bile öğrenemedik.

Pandemi arkadaşlıklarımız var mesela. Korona Tablo düzeldikçe bir bir yok oluyorlar sanal gerçek bütün listelerimizden.

Sınavlara giderken artık öğrencilerin yanında getirmesi gerekenler kalem, silgi ve bir de maske.

"Koronadan öldü" haberi verilirken yanındaki insanın gözlerinin fululaştırılması bu virüse yenildiğimizi, utanç verici olması yargısının aşılamadığını gösteriyor. Aşı ne yapsın bu duruma Acaba?

KoronaVirüs, tekerrürden ibarettir…

Maskeyi takan da ne yazık ki, maske ile birlikte enfekteyi de sokağa atarak virüs bulaşından hiç taviz vermiyor.

Bir elin dezenfektanda, bir elin kolonyada, umrunda mı korona?

Korona davasında vakalı tarafın vakacı tarafa karşı mücadelesi Vakasızlıkla sonuçlanamadı henüz…

[HASTA ÖLMEZSE, AKCİĞER KENDİNİ TOPARLAYABİLİR] alt yazılı, içinden çıkamadığım ifadeli, haberi ekranda görünce kendimi toparlayadım. Zaten bütün

FEMANİST YAZAR: VICTOR WOOLF

Ramize Erer

Ünlü “Erkek doğulmaz, erkek olunur” sözünün sahibi, yazdığı “İkinci cins” kitabı ile femanizmin temellerini atan, varoluşçu erkek düşünür, yazar Simon de Beauvoir’ı çizmesem olmazdı.

#erkekyerinibilsin

mesele hasta ölmezse her şey güzel olur, her şey yenilenir be doktor.

❁ İnsanoğlunun her derde deva, bulduğu aşının adı **“herkes birgün nasıl olsa ölecek”**

❁ Dönüşümlü, çok kullanışlı, çapraz tasarımlar yapıldı. Sütyenden maske, yada maskeden sütyen.

❁ Pandemi günleri tedbir takısı maske de bile kaliteyi yakalayamadım. Her nereye baksam en dandiği benim suratımdaki.

❁ Bütün gün dişimde ceviz kalıntısı ile dolaşmışım, iyi ki maske vardı da kimse göremedi..

❁ Herkes birbirinin maskesine bakıyor, şöyle bir boydan süzüyor. Kimisinin ki çok marka. Tam teçhizattan sınıf farklılıklı. Ünlü ünsüz, kirli temiz, fakir zengin kimseyi ayırmayan virüs de tek tip sınıf ayrımsız maske olmalı.

❁ Tuhaf bir uzay yolu filmi senaryosu gibi, ekran arkasında evlenenleri izlemek, görüntülü bağlantı ile aile kahvaltıları, doğum günü kutlamaları. Ve zaten gurbetlere dağılan biz ailecek yıllardır böyleyiz. Ekrandan bana birşeyler yediren yeğenlerim var. Ve tüm dünyanın bize uyduğu, Karantinada artık normal olduğumuzu sanmaya başladık.

❁ Maskenin altında kendi kendime konuşabiliyorum ve kimse deli olduğumu düşünerek bakamıyor.

❁ 2020 değişik Dünya Savaşlarında, Dünya toprakları, virüse karşı virüs dökerek mücadele ediyor.

❁ Ellerimi 20 saniye yıkayayım derken mola yerinde otobüsü kaçırıyordum.

❁ Korona kapsamında evlerine kavuşturacağımız, Yurt dışında ne çok Türkiye’li varmış

meğer.

❁ Çocukken uzaylı bilim kurgu filmlerini izlemekten hiç hoşlanmayışıma, “sende gelecek korkusu var” demişlerdi. Çocukluğumun Uzay Yolu Film sahnesi gibi, başka gezegenden dünyaya ışınlanmışlar adamlar dolaşıyor sanki. Ve geçmişimde gelecekten korkuyormuşsam, korktuğum kadar da varmış…

❁ Corona temizliği **in**, Bayram temizliği **aut**.

❁ Maskeyi emniyet kemeri gibi bir yanda tutmak, ceza polisini gördüğü anda da tek kulağa takmak gibi yeni bir ceza kaçamağımız daha oldu.

❁ Bir zamanların reklâmlarında mikropları öldüren yoğunlaştırılmış çamaşır suyu mutasyona uğramış, yeni reklâmlarda artık virüsleri öldürüyor. Ama korona hala mutasyona uğrayamıyor.

❁ Bağışıklığın düşükken hastalığı kapmak, sonra hastalığı geçirdiği için bağışıklığı kazanmak. Bu bir Korona çıkmazıdır..

❁ Kurbanlar kendi aralarında **“virüslüyüz”** diye laf çıkarsa da Kurban Bayramı’nda kesilmekten kurtulsalar, canlarını kurtarsalar mesela.

❁ Ne zaman ki turkuaz vaka tablosu ortadan kalkar, o zaman virüs gitti gibi demektir.

❁ Halk otobüsünde yanıma kimse oturmayınca kendimi Korona hissediyorum, çünkü hiç kimse kendini virüslü sayıp başkasına bulaştıracağını hiç düşünmüyor.

❁ “Bekâr ve Yalnız” kadının evini bekçilere gözetleme yetkisi verecekken, daha fenası, ya korona virüsüne maskeli bacılarımıza bulaşma yetkisi verselerdi ne yapardık Acaba?

İpek Özsüslü
FETİYE NENE
HADİ SAĞLIĞINIZA!!
YARASIN ANNECİĞİM, AFİYET OLSUN!
BİZ İÇİNCE LAF EDERSİN AMA KENDİN YUVARLIYORSUN DUBLELERİ!!

HAYAAAAT COVİDEE İNAAAT SENİ SİL BAŞTAAAAAN YAŞAYACAĞIIIIM AHDIM OLSUUUUN!!

NASIL ÖLMEDİM AMA!! NASIL CORONA OLMADIM..GÖZÜMÜN İÇİNE BAKIYODUNUZ ÖLİİİM DİYE!!
ALLAH GECİNDEN VERSİN ANNECİİM!! O NASIL SÖZ!
SISS HOŞŞİKÇİLİK YAPMA CAMİLLE !! EN BAŞTA SEN!!

ÖLME KIZ!! SENİN YERİNDE OLSAM İNADIMDAN ÖLMEM!!

GEL YAA, KAFA AÇIYO BUNLAR BACIM!!
GELMEYİN PEŞİMİZDEN! BAHÇEDEYİZ BİZ..

TUZLUĞU UZATIR MISIN FETİYE YENGECİĞİM?!
ALBERT, AL UZAT BACINA!!
HİPER TANSİYONUNUZ AZAR İŞŞALLA!!
TAM FIRINCI TİPİ VAR..
AYAĞIN TAŞA DEĞSİN VİKTORYA!! TAŞA YAŞA BAŞA OTUR!! MUHALLEBİ YERKEN DİŞİN KIRILSIN EMİ!

DESTUUUR!! GERİ DUR!
Bİ ARZUNUZ VAR MI DİYE SORACAKTIM EFENDİM!!
OĞLUM BİZE BİRAZ KAVUN GETİR, BİRAZ DA SÜZME YOĞURT..
ŞALGAM DA GETİR YAVRUM!!

ŞU KARANTİNADAN ALBERT'I VİKTORYA'YI GIRTLAKLAMADAN ÇIKARSAM BİR FAKİR SEVİNDİRİCEM!
YOK BU BÖYLE OLMAYACAK..VAR MISIN BENİMLE Bİ DELİLİK YAPMAYA?
VARIM.. DELİLİĞE!

O ZAMAN HEMEN KÜÇÜK Bİ ÇANTA HAZIRLA FETİCAN, GİDİYORUZ...
DERHAL KRALİYET UÇAĞINI HAZIRLAYIN!!

NEREYE GİDİYORUZ BACIM BUNCA KORO-NANIN İÇİNDE?

FİLİP'TEN BİLE SAKLADIĞIM Bİ MÜLKÜM VAR FETİYECİĞİM, BİR ADA.. NO COVİD!

GEL ŞU PİLOTLA BİRAZ GOYGOY YAPALIM..

ANAAAM KIZ BURA NERE BÖYLE?

KADINLAR ADASI..

FİYUUU FİYYT

FETİCAN SÖZ VER.. BU ADADAN KİMSEYE BAHSET-MEYECEK-SİN..

SÖÖÖÖZ!!

O ZAMAN BİR Kİİİ HA SON Kİİİİ ÜÇ DÖRT...

DAĞLAR TAŞLAR, KURT-LAR KUŞLAR, SÖZÜNÜ TUTMAYANI, CADILAR DÜRTÜŞLER!!

İpek

Organik Kız Kurusu

Itır Bağdadi

KAREN GİBİ OLMA

Karen'ı (veya Karenları) tanır mısınız? Hani şu küçük yaşta sınıfta diğer öğrencileri ispiyonlayan ve cezalandırılmalarını sağlayan, büyüdükçe sürekli her gittiği yerde istediği olmayınca yöneticiyle görüşmek isteyen ve canını sıkan en ufak olayda polisi arayıp şikayetçi olan kadın tipi. Bu cinsiyetçi bir kadın tanımı oldu diye düşünmeyin, aslında kesişimsel feminizmin kökünde yatan bir yüzleşme. Son dönemde ABD'de ve dünyada Black Lives Matter (Siyahların Hayatları Değerlidir) hareketi her yeri kasıp kavururken, siyahi insanlara karşı beyaz ayrıcalıklarını kullanan, en basit mikro düzeyde saldırganlıklar için polisi arayıp makro düzeyde cezalandırmaya dönüşmesini sağlayan kadınlara son dönemde sosyal medyada "Karen" adını takarak paylaşımlar yapılmakta.

Neden Karen gibi bir isim beyaz ayrıcalığını kullanan kadınlar için kullanılıyor diye merak ediyorsanız, Karen 1960'lı yıllarda hala popülasyonunun büyük bir çoğunluğu beyaz olan ABD'de popüler olmaya başlayan bir isim olduğuna göre bugün bu ismi taşıyanlar genelde 50'li yaşlarında beyaz kadınlar. İnternet ortamında "meme" adı altında yapılan mizahi paylaşımlarda "Karen" işgüzar, kendinde her türlü hakkı gören beyaz kadın anlamına geliyor. Özellikle siyahi topluluklarda 2017 yılından itibaren başlayarak internet ortamında "Karen" olarak bahsedilen kadınlar başkalarına zarar vereceğini bile bile imtiyaz kullanmaktan çekinmeyen ve dikkat edilmesi gereken beyaz kadınlar. Mesela yol kenarında limonata satan küçük bir siyahi kıza "senin iznin var mı" diyerek polisi çağıran, "apartman binamızda siyahi bir adam dolaşıyor kesin hırsız" diye işgüzarlık yapan ve kendi binasında yaşayan siyahi komşusunu polise ihbar eden, süpermarket sırasında beyaz olmayan bir kadınla tartışmaya girip sonra da ülkene dön, seni burada istemiyoruz diye bas bas bağıran beyaz kadınlar maalesef her yerde bulunmakta.

Mayıs ayında silahsız ve herhangi bir suç işlemeyen siyahi George Floyd'un beyaz bir polis tarafından öldürüldüğü hafta haberlerde New York'ta köpeğini gezdiren beyaz bir kadının siyahi bir erkekle tartışması viral bir şekilde paylaşıldı. Birbirinden farklı yerlerde ve alakasız gözüken bu iki olay aslında Amerika'da siyahi bireylerin yaşadıkları ayrımcılığı çok net bir şekilde göz önüne sermekte. George Floyd siyahi olduğu için polis tarafından sorgulanmadan bile önce suçlu varsayılarak yere yatırılmış, kelepçelenmiş ve nefes alması engellenecek şekilde tutularak beyaz bir polis memuru tarafından öldürülmüştü. Beyaz bir erkeğin asla karşılaşmayacağı bir davranışla hayatından olmuştu. New York'ta ise köpeğini tasmasız dolaşması yasak bir bölgede olmasına rağmen serbest bir şekilde gezdiren Amy Cooper adındaki beyaz kadın siyahi bir erkeğin köpeğini kontrol etmesi uyarılarından rahatsız olmuş ve polisi arayarak siyahi bir erkeğin kendisini tehdit ettiğini söyleyerek yardım istemişti. New York'taki polis George Floyd'un karşısına çıkan polisler gibi olsaydı, şu anda bir polis cinayetinden daha bahsediyor olabilirdik. Beyaz bir kadın beyaz ayrıcalığını kullanarak siyahi bir adamın hayatına mal olmuş olabilirdi.

Beyaz kadınlar ırkçılık ile mücadelede zor bir noktada durmaktadır. Ünlü siyahi feminist yazar Audre Lorde, Sister Outsider kitabında beyaz kadınlardan şöyle bahsetmektedir:

> *"Beyaz kadınların yeterince iyi, güzel, ve sessiz olurlarsa, çocuklarına terbiyeli olmayı öğretirlerse, doğru insanlardan nefret ederlerse, doğru erkeklerle evlenirlerse patriarka içinde barış ile var olabileceklerini düşünmeleri tehlikeli bir fantazidir, ve sadece bir erkeğin işlerine ihtiyacı olana kadar veya bir tecavüzcünün mahalleye girmesiyle hızlıca sonlanabilecek bir durumdur. Doğrudur, biri hendeklerde yaşamadığı ve sevmediği sürece insanlıktan arındırmaya karşı yapılan mücadelenin bitmek bilmeyen bir savaş olduğunu hatırlamak zordur."*

Siyahi kadınlar Lorde'nin bahsettiği bu hendeklerde yaşarken beyaz kadınlar gücü elinde bulunduran beyaz erkeklerle iş birliği içinde kendilerinden farklı olanları ezerek patriarka ile işbirliğine müsaittir. Mesela, beyaz kadınların %52'si 2016 ABD Başkanlık seçimlerinde Donald Trump'a oy vermiş. Beyaz olmayan tüm gruplara karşı ayrımcılığıyla tanınan Donald Trump'ı savunan basın sözcüleri Kellyanne Conway ve Sarah Huckabee Sanders iki beyaz kadın. Beyaz erkeklerin beyaz olmayanlara karşı baskılarında beyaz kadınlar çoğu zaman suç ortağı olabilmekte. Bir taraftan beyaz erkeklerin ayrımcılığına uğrarken, beyaz olmanın ayrıcalığını kullanarak beyaz kadınlar kendinden farklı olanları da farkında olarak veya olmayarak baskılayabilmekte. Bu durumu daha iyi anlamak için beyaz ayrıcalığı anlamak gerekir.

Tarihi anlamda beyaz kadınların mağduriyeti Amerika'nın kölelik dönemine dayanmakta. Köle sahibi beyaz erkekler siyahi kadın kölelere hiç bir ceza görmeden istedikleri gibi tecavüz etmişler, bu görmezden gelinirken siyahi erkek köleler beyaz kadınlar için bir tehlike olarak gösterilmiş. Beyaz kadınlar Amerikan toplumunun ahlaki değerlerinin temsilcisi olarak gösterilip, beyaz erkekler tarafından korunması gereken varlıklar olarak görülmüşler. Bu yaklaşım sayesinde beyaz kadınlara yaklaşan beyaz olmayan her erkek şiddetli bir şekilde cezalandırılabilir, hatta öldürülebilir hale gelmiş. Kökenleri bu tür ırkçılığa dayanan bir toplumda günümüzde beyaz bir kadın siyahi bir erkek ile ilgili bir şikayette bulununca beyazların egemen olduğu sistem o erkekleri sorgusuz sualsiz cezalandırabilmekte. Bu yüzden Amy Cooper'ın bir köpeğin tasmasız dolaşmasıyla ilgili bir tartışmada polisi arayıp "siyahi bir adam beni tehdit ediyor" demesi, o adamın ölümle sonuçlanabilecek bir duruma maruz kalmasına aracı olabilecek hale çok rahat gelebilecek bir durum.

Irkçılık ile ilgili çalışmalarıyla tanınan Karen Ashmore, ayrımcılığın ırk, cinsiyet, cinsel kimlik gibi farklı konularda yapılabileceğini, bu ayrımcılığın kurumsal güç ile birleştiğinde karşımıza ırkçılık, cinsiyetçilik ve heteroseksizm olarak çıktığını vurgulamakta. Bir konuda ayrımcılığa uğramak başka bir konuda ayrıcalıklarımızı kullanarak diğer bireylere ayrımcılık yapmayacağımız anlamına gelmemekte. Beyaz bir kadın beyaz erkeklerin cinsiyetçi ayrımcılığına uğrarken, siyahi bir bireye ırkçı davranabilir. Bu yüzden kadınların yaşadıklarının içinde bulundukları şartlar tarafından belirlendiğini de unutmamız gerekir.

Bir "Karen" olmak istemiyorsanız, ayrıcalıklarınızı da uğradığınız ayrımcılık kadar iyi bilmeniz lazım. Ayrımcılık yaşadığımızda sesli yaşarız ama ayrıcalıklarımız sessizdir - üzümü ye, bağını sorma şeklinde yaşarız. O üzümü niye herkes yiyemiyor diye sormazsak bizler de birer "Karen" olabiliriz.

Cam

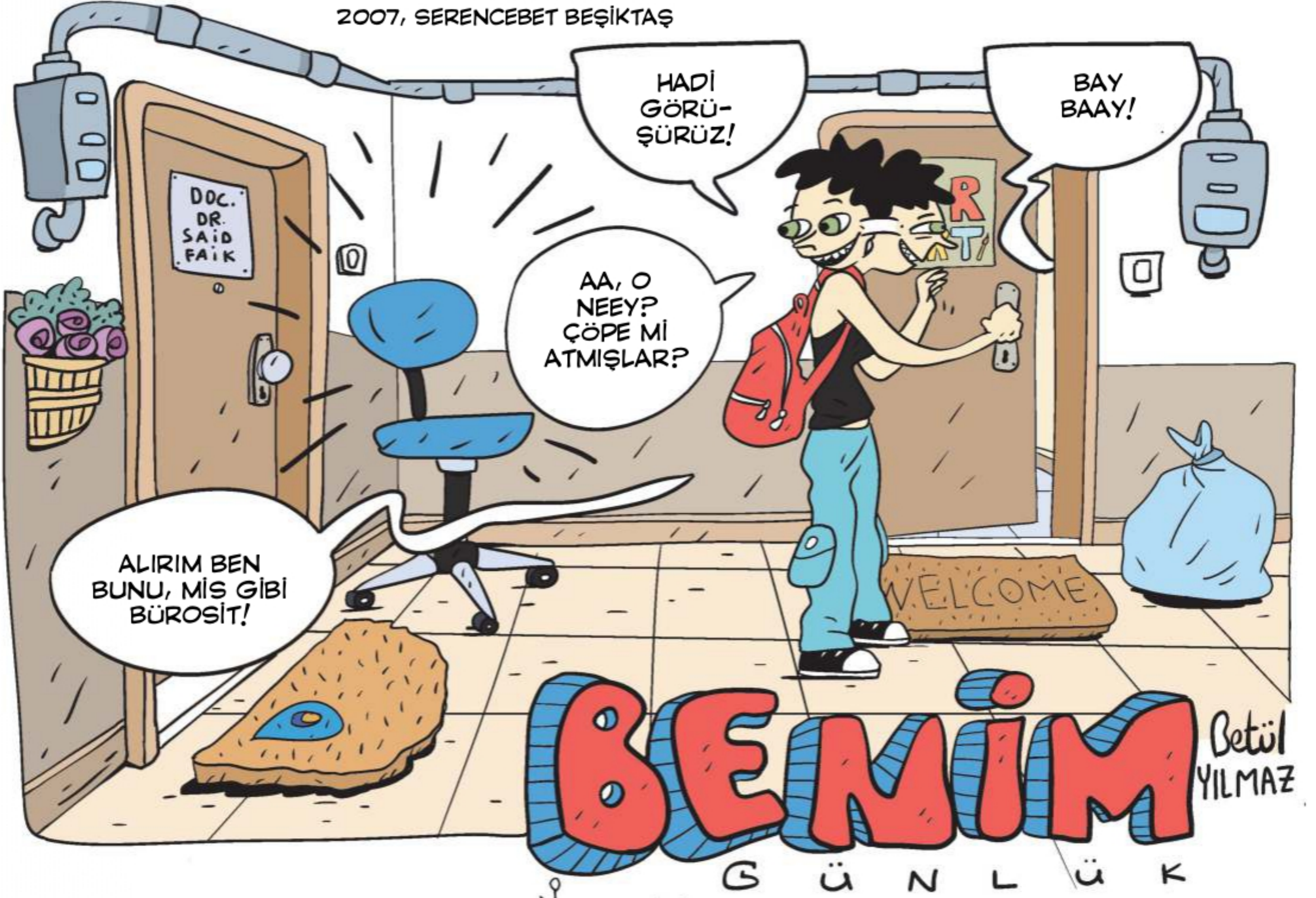
Feyhan Güver

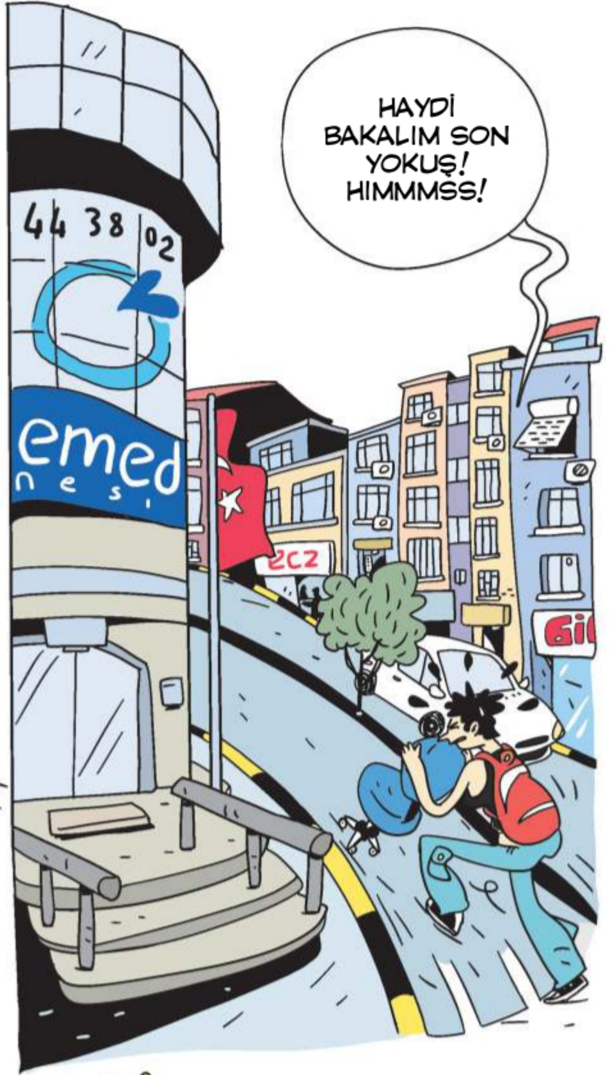

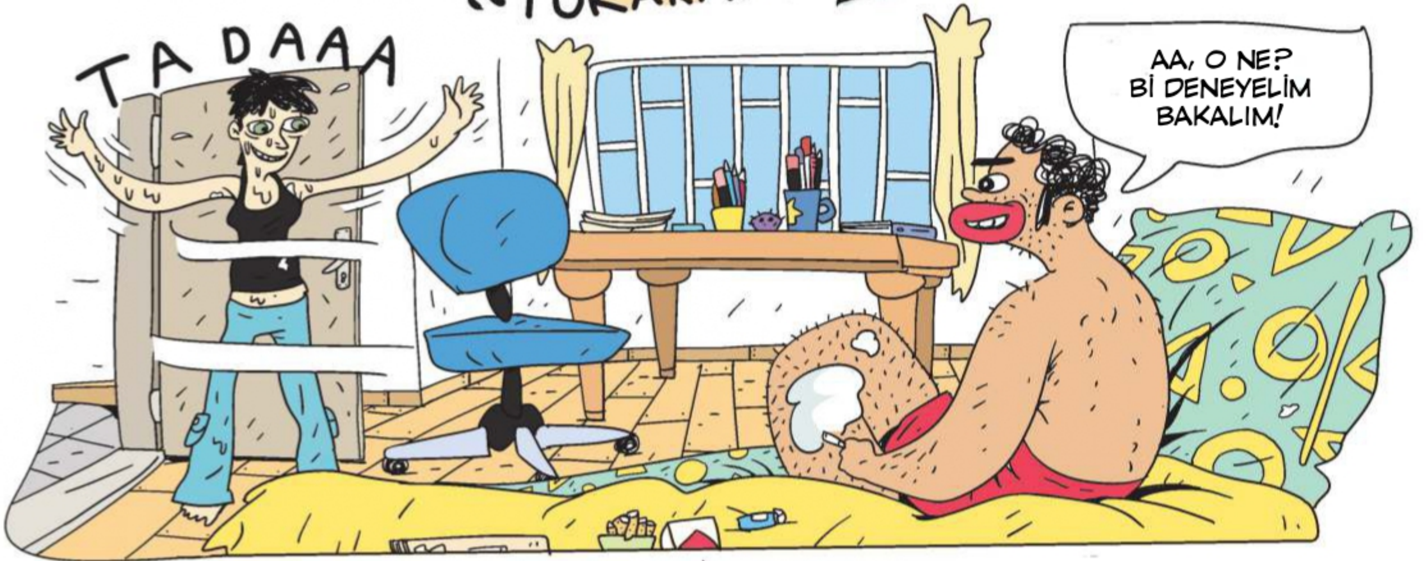

2007, SERENCEBET BEŞİKTAŞ
DOC. DR. SAİD FAİK
HADİ GÖRÜ-ŞÜRÜZ!
BAY BAAY!
AA, O NEEY? ÇÖPE Mİ ATMIŞLAR?
ALIRIM BEN BUNU, MİS GİBİ BÜROSİT!
VELCOME
BEMİM GÜNLÜK
Betül YILMAZ

TAKAT TOKAT

vodof
3200
ZABIT
ZABITA
ZAB
KITARAK KOTARAK

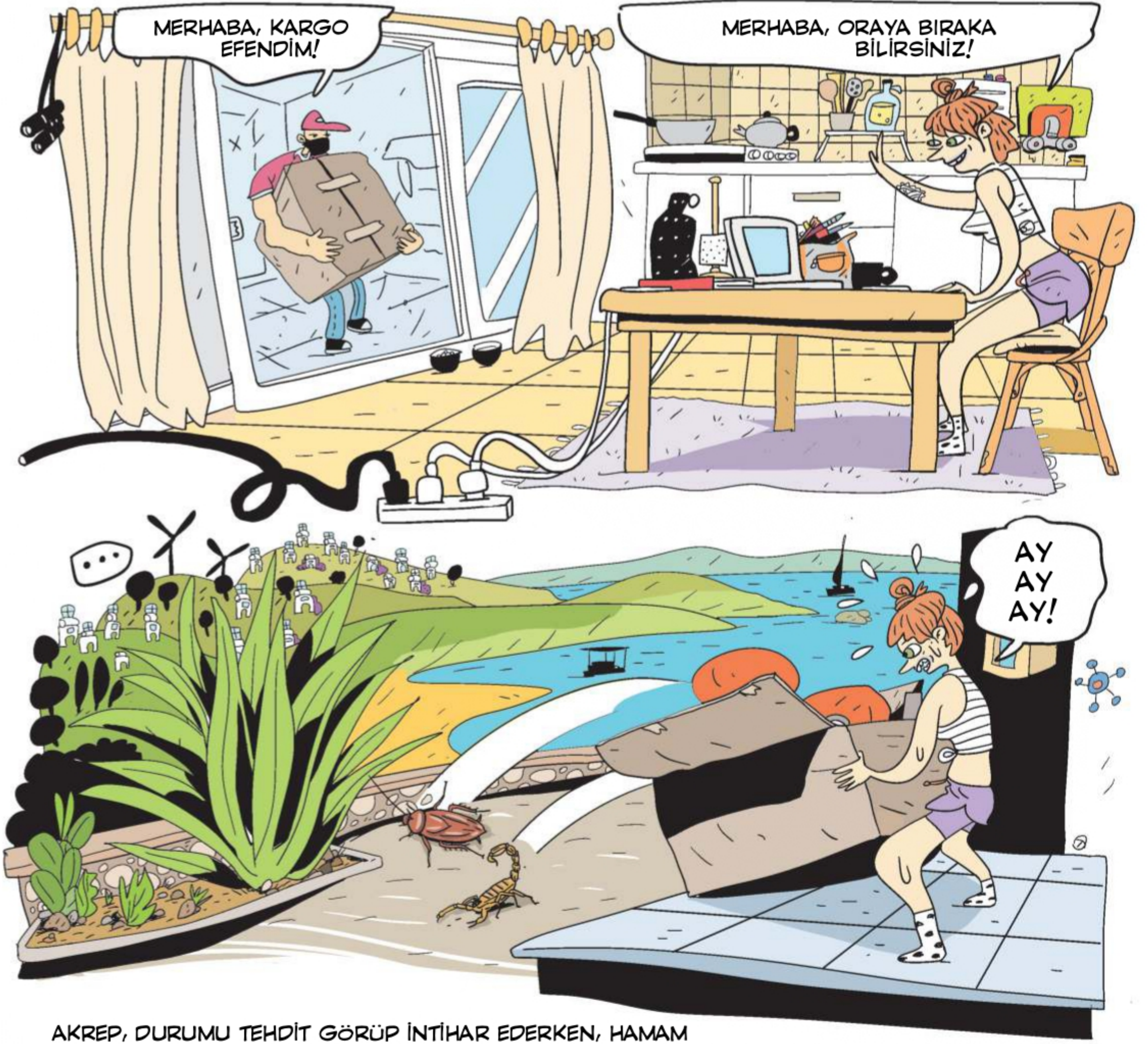

BANKASI
MECIT ALI
TAKARAK
TUKARAK

HAYDİ BAKALIM SON YOKUŞ! HIMMMSS!
44 38 02
emed
ECZ

TA DAAA
AA, O NE? Bİ DENEYELİM BAKALIM!

AY AY AY
DBAAAANG

13 YIL SONRA BODRUM...

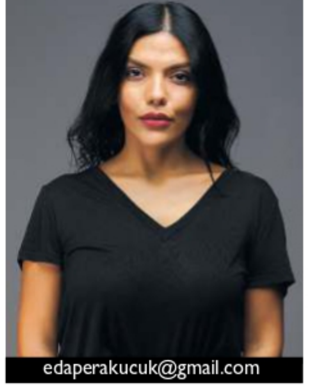

AKREP, DURUMU TEHDİT GÖRÜP İNTİHAR EDERKEN, HAMAM BÖCEĞİ DÖRT NALA DAHA YAŞAYACAĞI 4000 YILA KOŞUYORDU... BÜYÜK Bİ HEVESLE YENİ BÜROSİTİME OTURUP ÇİZECEKKEN...

SARAH HEGAZY:
“Dünya Seni Affetmiyorum”

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Mısır'ın başkenti Kahire'de, 2017'de düzenlenen Lübnanlı indie rock grubu Mashrou Leila'nın bir konserinde gökkuşağı bayrağı kaldırdıktan sonra tutuklanan ve serbest kaldıktan sonra Kanada'ya yerleşen Sarah Hegazy (30) intihar etti. Hegazy gökkuşağı bayrağı kaldırdığı için "Mısır'da eşcinselliği yaymaya çalışmak" ile suçlanmıştı. LGBTİ+ hakları aktivisti ve eşcinsel Hegazy, Mısır polisi tarafından tutuklanması ve işkence görmesinden üç yıl sonra, Kanada'da sürgünde yaşarken hayatına son verdi.

Önce insanız. Sonra kadın ya da erkek, cinsiyetsiz ya da lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel, travesti… Cinsiyet kimliğimizin ve cinsel yönelimimizin, insanlığımızdan daha çok ön plana çekildiği gerçeği çok uzun yıllardır yadsınamaz bir durum oluşturuyor. Cinsel yönelimin konuşulmasının bile ayıp olarak baskılandığı günümüzde, ne yazık ki kimilerimiz içindeki gücü artık bu dünyada yaşamayı tercih etmediği için yaşamına son verip, göçüp gidiyor. Bunun son acı örneği Sarah Hegazy…

Hegazy herkes gibi bir yaşamın içinde olmak istedi. Bakın buraya dikkat! Herkes gibi diyorum. Çünki her bireyin kendini gerçekleştirdiği, kendine göre bir yaşama bakış algısı dolayısıyla yaşamda var olma biçimi vardır. Zaman içinde genel toplum anlayışına olan bakış açısı her ne kadar değişmiş olarak gösterilse de aslında bazı toplumlarda bu durum hiç de şeffaf değil.

***

Kafa Aynı Kafa…

Değişen, vahşetin adı. Hegazy'yi aslında kim öldürdü?! Hegazy'yi kötülük öldürdü. Hegazy sadece son hamleyi yaptı. Aslında bu tam olarak bir vahşet. Görünmez katliam hatta. Siz hiç düşünce gücüyle öldürme duydunuz mu?

***

Miras Kalan Hayat Hikayesi…

Hapiste gördüğü şiddet ve işkence Hegazy'de travma sonrası stres bozukluğu olarak kendini göstermiş. Düşünsenize, sadece bayrak sallıyorsunuz ve başınıza cinsel yöneliminiz bahane gösterilerek her şey geliyor. Tecavüz dahil!

Mashrou Leila grubunun solisti kimliğini açık olarak yaşayan bir eşcinseldi ve gökkuşağı bayrağının amacı, Sarah'nın ve diğer bayrak açanların da anlattığı gibi, bir dayanışma göstergesiydi. Bir hafta sonra Sarah evinde gözaltına alındı, tıpkı diğer arkadaşları gibi. Yasadışı örgüt üyesi olmak ve bu örgütün propagandasını yapmakla suçlanıyordu. Bu gözaltını üç ay sürecek olan bir işkence izledi. İki hafta boyunca karakolda tutulan ve burada el-Sisi rejiminin şiddetine uğrayan Sarah, daha sonra davayı beklemek üzere bir cezaevine gönderildi ve burada üç ay kaldı.

Kendisinin de aktardığına göre, birlikte kaldığı insanlar arasında seks işçileri ve yalnızca üç dolarlık borcunu ödeyemediği için tutuklanan kişiler vardı.

***

Yaşatılan korkunç işkence üzerine bir de toplumun ikiyüzlülüğü ile karşı karşıya kalan Hegazy… Ben İNSANLIK adına utanıyorum yoldaş, yüzüm yere bakıyor ve affet demenin anlamını yitirdiği anlar yaşıyorum. Ama sen yine de bağışla ve güzel uyu.

Bu satırları da hala nefes almakta olan Hegazy'ler okuyorsa bilsinler ki hep beraberiz ve aynı yoldayız.

***

Psikolojik işkencenin insanı ne noktalara getirdiğini aslında hepimiz hayatımızın pek çok alanında yaşıyoruz. Bir anlık pesimizm bile bize çok ağır gelirken, cinsiyet kimliği ve cinsel yöneliminden ötürü hayatının her anında kabus yaşayan kişiler de bir yere kadar dayanabiliyor. Hegazy ise, dünya ile vedalaşırken şu satırları bizlere bırakmış:

"Kardeşlerime, hayatta kalmaya çalıştım ve başarısız oldum, affet beni."

"Arkadaşlarıma, deneyim acımasızdı ve ona karşı koymak için çok zayıfım, affet beni.''

"Dünyaya, çok acımasızdın, ama affediyorum."

***

Halbuki… Asıl sen AFFET bizi Sevgili Hegazy, yetişemedik sana, kurtaramadık seni…

Özür dilerim. Özür dileriz.

aksoyezgi@gmail.com

IRKÇILIĞIN RENGİ

"İsyan, duyulmamışların dilidir."
Martin Luther King, Jr.

"**Bu yerlilere yazık olacak, Afrika'dan zenci köle getirelim**" demişti duygulu bir rahip bir keresinde, sömürgecilik **Amerika** kıtasının yaşam damarlarına nüfus etmeye henüz başlamış iken. Amerikan yerlileri zayıf, kısa boylu ve çelimsizdiler. Sık yağmur ormanlarında, yüksek **And Dağları**'nda nasıl hayatta kalınacağını biliyorlardı, daracık maden odalarında çalıştırılmaya uygundular; ancak yük taşımada, inşa etmede, yani ağır işlerde tekliyorlardı. Bunun üstüne gemilerle siyahi taşıdı sömürgeciler **Yeni Dünya**ya. Gemiler ve gemiler dolusu siyahi köle.

Pek çokları uzun deniz yolculuğu sırasında

can veriyordu. Kimisi gıdasızlıktan ya da susuzluktan ölürken, kimileri de kendilerini bilerek denize atıyordu. Zincire vurulup özgür iradelerinden mahrum bırakılmaktansa, ölümü seçiyorlardı. Ama bu sömürgecileri yıldırmıyordu elbette.

Yeni Dünyanın el değmemiş kaynakları çok tahrik ediciydi. Haddinden fazla tahrik ediciydi. Koskoca kıtaların halklarının özlük haklarını görmezden gelecek kadar, onlara eziyet edecek ve insanlık dışı muamelede bulunacak kadar iştah kabartıcıydı. Afrika ve Amerika'nın kaynakları o kadar görkemli ve o kadar göz kamaştırıcıydı ki, yarattığı iştah dalgası, Avrupalı sömürgecilerin sömürü dünyasına çeşitli kılıflar hazırlamalarına ve vicdanlarını rahatlatmalarına bile yetiyordu.

Avrupalı sömürgeciler o kadar çok köle taşıdılar ki Yeni Dünyaya, bu ticaretin yoğun olarak yapıldığı Karayip Denizi adalarında 17. ve 18. yüzyıllarda satılamayan köleler ciddi bir nüfus oluşturdular. Öyle ki bir dönem karayip Adalarının yüzde 70'ini satılmayı bekleyen köleler oluşturuyordu. O köleler ki bu gün Karayip ülkelerinin vatandaşlarıdır.

Bugün Amerika'da **George Floyd**'un öldürülmesiyle başlayan ve ülke çapında yangın gibi büyüyen ırkçılık karşıtı büyük isyan haykırıyor ya, "**adalet yoksa barış da yok**" diye. İşte bu sloganı Amerika'nın "renkli" halkı çok yakından tanıyor. Hem de yüzyıllardır. **Black Panther** liderlerinin dediği gibi, "**Amerika'da ırkçılığı sosyal sınıflardan ayrı değerlendiremezsiniz.**" Çünkü ırkçılık, sömürgeciliğin en temel prensibidir. Irkçı olmayan hiç kimse, sömürgecilik yapamazdı. Zira vicdanı elvermezdi. Bu elbette Afrika kıtasının parsel parsel işgal edilip sömürülmeye başlandığı 1800'lerin başlarında çok daha netti.

Dünya, amatör bir ressamın renk paletini andırırcasına keskin çizgilerle birbirinden ayrılıyordu. Siyahla beyazın arasındaki uçurum, öylesine büyüktü ki, ırkçılık çok olağan ve sıradan bir günahıydı toplumların. Kırbaç şaklar ve kölenin kara eti çatırdayan deri parçalarının kanlı kırmızısında toprağın

karasına karışır ve köle sahipleri kırbaç seslerinin eşliğinde hanedanlarının gücüne güç katmaya devam ederlerdi. Burası 19. yüzyıl gezegeniydi. Kölesine zalim ve acımasız, kendisine romantik ve idealist bir entelijansın omuzlarında yükseliyordu. Damıtılmış rafine kötülüğün olanca maddeselliğiyle sıradan insanlar arasında dolaştığı bir dönemdi. Aydınlanma çağıydı. İnsan zulmünün harladığı alevle aydınlanıyordu dünya. İnsan kalbi tek renkti, ama ırkçılığın binbir tonu vardı.

Keşifler Çağı, Sömürgecilik ve Irkçılığın Doğuşu

Bugün bildiğimiz anlamda "**ırkçılık**", aslında bir emperyalizm terimi. Emperyalizm ve sömürgeciliğin yükselişi, kapitalizmin doğuşu, Yeni Dünyanın keşfi, Afrika kıtasının adım adım işgal edilmesi, halklarının da köle olarak satılmasıyla başlar. Siyahi ve Amerikan yerlisi kızıl ırklarla karşılaşılınca da tavan yapar. Uzakdoğu'nun sarı ırkı zaten biliniyor olsa da, Asya'nın köklü ve güçlü uygarlıklarına meydan okuyacak kadar cesareti olmadığından sömürgecilik, Avrupa'dan çok daha ilkel şartlarda yaşamakta olan Afrika ve Amerika'ya yönelir. Asya'da en çok **Hindistan** ve civarına erişebilir.

"**Keşifler Çağı**" olarak adlandırılan çağın yolunu maceraperest ve romantik kaşiflerin bilim ve bilme merakı açmış, onların ayak izlerini sömürgeciler ve köle tacirleri takip etmişti. 1600'lerden beri Afrika'nın çeşitli köşelerine başta **Hollandalı** ve **Brezilyalı** denizciler olmak üzere, pek çok Avrupalı denizci ve köle tüccarı ayak bastı. Amerika ve Avrupa kıtasına tütün, pamuk, şeker kamışı ve kahve tarlalarında çalıştırılacak köle taşıdılar. İnsan ticareti üzerinden zamanın en büyük sektörünü doğdu. Öyle ki köle ticareti, emperyalizmin en büyük dişlisi haline geldi. Oturuştu, kendine yer yaptı, sakinledi, köklendi, kanıksandı, sıradanlaştı ve hayatın bir parçası halini aldı. Kapitalizmin vazgeçilmez bir parçasıydı ve kapitalizmin ulaştığı her yere dağıldı. Yani tüm dünyaya.

Dolayısıyla **George Floyd**'u sokak ortasında gırtlağına çökerek öldüren polislerin, cinayeti izleyen, kameraya çeken, ancak hiçbir şey yapmayan beyazların genlerinde, 300 yıllık bir sömürge tarihinin kodları nefes alıyor. İçselleştirilmiş ırkçılık, her yerde. Bizim uygarlığımızın temelinde ölü köleler, okyanusları dolduracak kadar insan ölüleri var. Kadırgalar dolusu ceset ve acının kök saldığı, yankılandığı ve tohuma durduğu bir uygarlık bizimkisi. Adaletin olmadığı ve dolayısıyla sınıf savaşının her daim sürdüğü bir uygarlık. Irkçılık hiçbir zaman sadece ten rengiyle ilgili olmamıştır. Irkçılık çıkarcı ve saldırgandır. Irkçılık bencildir. Irkçılık kapitalisttir. Irkçılık her yerde be her renktedir. Siyah ve beyazın arasındaki binlerce renkte. Başınızı sola çevirin, siz de göreceksiniz...

Trump'ın Amerikası ve Yeni Irkçılık

Amerika'daki isyanın merkezinde **Başkan Donald Trump** oturuyor gibi. Kendisi **"ben karşılaşabileceğiniz en az ırkçı kişiyim"** dese de, koskoca bir ülkeyi bizlere **Gezi İsyanı**'nı hatırlatan bir ayaklanmaya sürükleyecek kadar Amerikan halkının vicdanını zorlamış bir başkan oldu Trump.

Onun başkanlığı sırasında **Black Lives Matter** hareketi büyüdü, büyüdü ve tüm ülkede ırkçılık karşıtı her renk ve ırktan insanın sesi oldu. Beyazlar dahil. Çünkü gelir adaletsizliği, sınıf ayrımı, ayrımcılık ve de ırkçılık, mahşerin dött atlısı gibi Amerikan toplumunu önüne katmış, istikameti bilinmeyen zor bir geleceğe doğru sürüyordu.

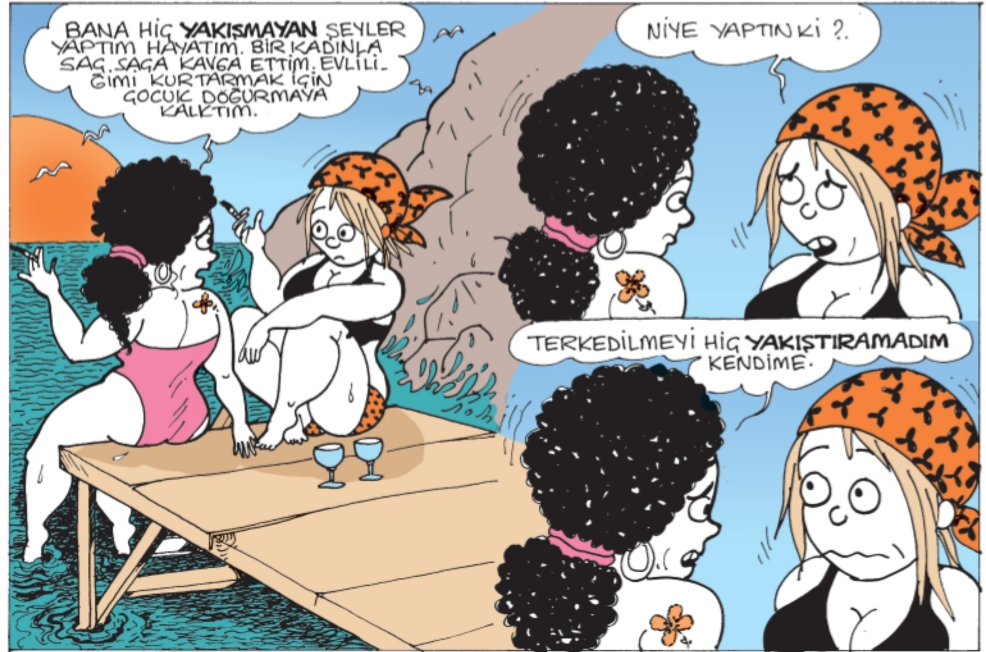
Trump'ın ırkçı söylemleri, kadın düşmanı çıkışları, kibirli ve lümpen söylemleri, ülkenin en sağcı sermaye kesimiyle olan köklü bağları bu isyanı hazırlayan etmenler. Büyüyen gelir adaletsizliği, ekonomik dengesizlikler de cabası. Üstelik kendisi de göçmen olan bu adam, göçmenlere duyduğu nefret ve öfkeyi saklamaktan geri durmuyor ve onları ülkesinden atmak için her şeyi yapacağını da dile getiriyordu. Çocuklarını toplama kamplarında bekletirken, ailelerini sınırdışı ediyordu.

Ancak muhtemelen Trump'ın ve pek çoklarının bilmediği bir şey var; her ne kadar öyle görünse de, bu isyan kendisiyle başlamadığı gibi, onunla da bitmeyecek.

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

KADINLARA SESLENİŞ

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Ankara, 23 Haziran 2020

Bizler çeyiz sandığı ile baba evinden gelin giden kızlarız…

Çeyiz sandığımı açınca dantelli işlemeli bohçalardan birine sanki rahmetli annem bir de kadın hakları bohçası koymuştu.

Bu bohça yamalı olsa bir bohça, içinde türlü türlü dertler var.

Bohçalarda halk söylencesindeki kumaşların, ipeklerin, iğne oyalarının, pullu tülbentlerin renk renk yazmaların albenili seyrinin ardındaki saklı dramların içinde kaybolmak öyle kolay ki seyri seni ya dipsiz kuyulara ya da anlamsız sevinçlere çekiyor.

Bazı genç kızların gelin olmadan tabuta örtülen gelinlikler, al yazmalar, ipek fularları altında o genç kızların başkalarının zevki sonunda yanan kahrolan anneler, solan yaşamlar, her gün kadına şiddetin resmigeçidine dönüşüyor: Yaşamdan koparılan gonca güller suçlu bulunuyor.

Bu kadın hakları bohçası ile sorumluluğum büyüdü de büyüdü. Dünya kadın hakları savunucularını tanıdıkça mücadelelerini okudukça dilimde dökülen sözcükler çoğaldı, akıl cebim doldu taştı, günlük defterlerim renklendi, umut çiçeklerim büyüdü.

Bu seslenişe dünyanın mücadeleci kadınlarının sözleri damga vurdu: Onlardan biri Simone de Beauvoir'nin sözü:

"Gerçek aşkta, her iki tarafın da sevdiğinin hür olduğunu kabul etmesi, onu bir özne, yani bağımsız bir birey olarak görmesi esastır."

Kadın hakları bohçamı açtıkça yazmalı ve başörtülü, kadından ipek fularlı, şapkalı kadına değin konumları ne olursa olsun kadınların erkek egemen bakıştan payına düşen ile şiddet karşısında yazgıları asla değişmedi.

İster İskandinav ülkeleri içinde eğitim ve gelir payının yüksekliği ile övünülen ülke İsveç'in kadınlarından Dış İşleri Bakanı Anna Lındh, yıllar önce sokak ortasında bıçaklanarak öldürülürdü. Ya da milyonlarca kadının okuma yazma oranı ve kişi başına düşen gelir düzeyi dünya standartları altındaki ülkemizde, bir bilim yuvasında bilim kadını Ceren Damar Şenel, öğrencisi tarafından yaşamdan koparıldı.

Bu gerçekler ışığında kadın hakları savunucusu olmak sözcükleri özenle seçmek, örnekleri korkmadan göstermek en önemlisi de sorunu aktarırken, sözcükleri yutkunmadan konuşmak gerekiyor.

Bir kadınlara sesleniş konuşmam da özgüven pekiştiren örnekler seçerken; dinlediğim bir şehir efsanesini beğeniyle, sevgiyle paylaşmak istedim.

Sevgili kadınlar size Amerika'dan bir örnek vermek istiyorum. Amerika der demez insanlar önce bir önyargılı bakıyor sonra da sana kulak veriyorlar.

Michelle Obama ile eşi Barack Obama Amerika'nın New York kentinde yeni açılan ve kendinden çok söz ettiren özgün bir restorana gidiyorlar. Masaya oturduktan sonra restorandın sahibi gelip "hoş geldiniz," diyor, Michelle Obama'ya, " bir dakika bakar mısın?" diye onu çağırıyor.

Michelle Obama gidip biraz sonra masaya dönünce, Barack Obama, "restoran sahibi neden seni çağırdı," diye soruyor. Michelle Obama da, "lisede iken beni sevdiğini söyledi," diyor. Barack Obama, "desene onunla evlenseydin, bu restoranın sahibi sen olacaktın," diye gülerek yanıtlıyor. Michelle Obama tebessüm eden bir yüz ifadesiyle, "onunla evlenseydim Amerika başkanı o olurdu, "diye kahkaha atıyor.

Bu örneği verdiğim her konferans her panel her seslenişte Michelle Obama'nın yanıtı ile gülüşmeler, koltuklardaki oturuşta bir dikleşme bir kendine güven, bir yükselme, bir tebessüm ve kopan alkışlar.

Kadınlarda bu dikkati yakalamışken konumuza dönmeyi ve yaşam gerçekleri konusunda ezberleri bozmayı sürdürüyorum:

"Evde içişleri bakanının sözü geçer. "Hanım, Hatun, Kadın, Karım," ne derse o olur," diye gerim gerim gerilen erkeklerin bu tanımını yerle bir etmek ve bununla mutlu olan kadınların bu anlamsız düşlerini yıkmak için sözü inatla, sevdayla sürdürmeyi seçiyorum.

Sevgili kadınlar var mısınız İçişleri Bakanlığından istifa etmeye? Gelin Başbakan, hay Allah'ım o koltuk da gitti, Başkan olmaya var mısınız?

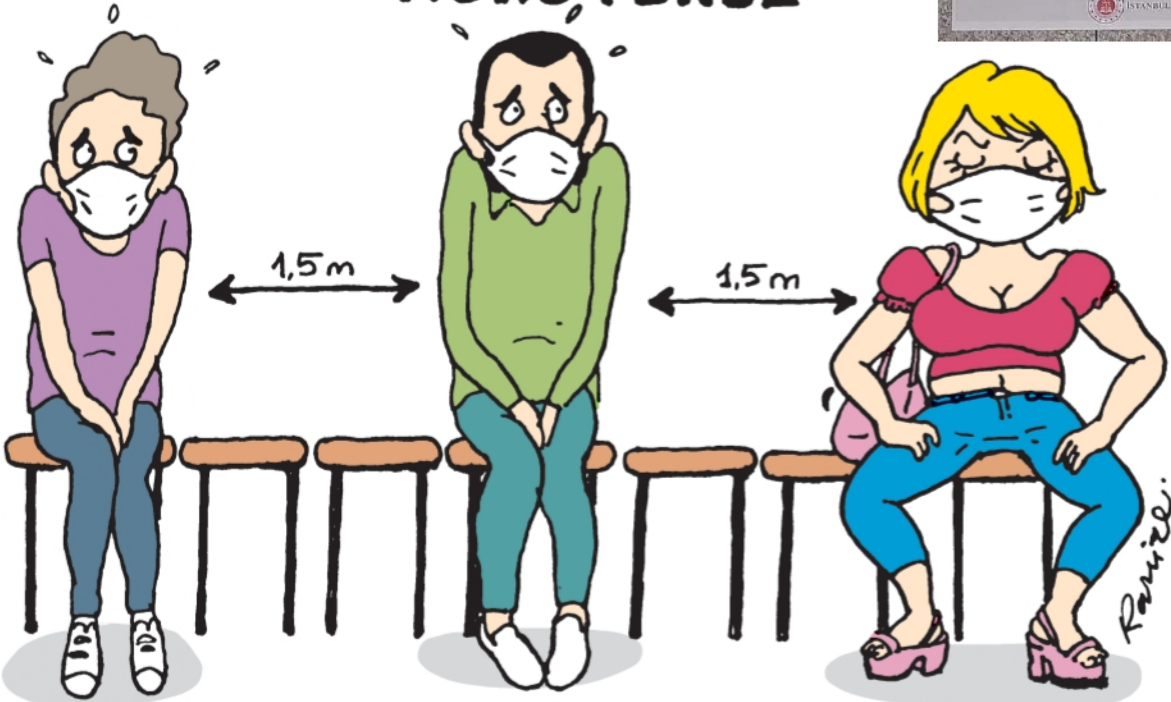
Özgüveni yüksek kadınlar hep bir ağızdan sesleniyor:

"Evetttt!"

Yazımı yazar Ferid Edgü'nün, "sanatı müzelere hapsetmek yok!" diye yola çıkan, seramiği üretmekle kalmayıp yaşam biçimi haline getiren, "eteğindeki taşları döken, kuşları uçuran, renkleri evrene salan," Türkiye'nin ilk seramik sanatçısı Füreya Koral için yazdığı şiirle seslenişimi noktalıyorum:

"Ateş ve sır
Madde ve şekil
Elleriyle biliyor bunları Füreya
Çamuru yoğurduğu elleriyle
Çamura biçim verdiği elleriyle
Ekmeği fırına veren fırıncı gibi
Çömleğini fırına verdiği elleriyle yaşıyor sıcaklığını ateşin
Elleriyle görüyor Füreya elleriyle…"

Ramize Erer

Feyhan Güver

GICIR GICIR

bengisu akyürek

Gülsüm Güler

Eşyaların Evi

Her ev biraz da, hatta insanların olduğundan çok, eşyaların evidir. Bizim ev de öyle. Her gün görüp durduğum bu eşyaların bir evi var. Yatak odasındaki dolabın, çocuk odasındaki yatağın, içerideki koltuğun kitaplığın; mutfak duvarında asılı duran bezgin kadın tablosunun bir evi var ama sanki benim yok. Bu evde ne yaptığımı düşünüyorum. Bir evde yirmi dört saat boyunca ne yapılır? Eşyalar neler yaparlar? Onlar durup dururlar ve dağıldıkça dağılırlar ve onlara bir el değdiğinde yine eskisi gibi olur, durup durmaya devam ederler. Bir günden bir güne komşu tavan arasına misafirliğe giden bir halı görmedim ben. Kederden eriyip duvardaki görkemli halinden vazgeçen bir kitaplık da görmedim. Biraz temiz hava belki iyi gelir diyerek sahile doğru yürüyen bir sehpa da. Altında öylece duran zemine kızıp üstüne atlayıveren ve bu esnada aslında kendisi paramparça olan bir avize bile görmedim. Yerleri ne kadar sabit ve bir o kadar muhkem. Hiç yerlerinden kımıldamazlar, ta ki canı sıkılan bir el onları bir odadan ötekine ya da bir çöp tenekesinin yanındaki bekleme durağına sürene dek. Bir evde sorunsuz bir hayat yaşamaya bizden daha layık olan eşyalar bu uslu halleriyle kim bilir daha nice yaşayacaklar. Yıllandıkça değerlenecek, bir ev yıkılsa dahi gamlanmayıp başka bir eve kök salmaya, sükun içinde durup durmaya devam edecekler. Ama ben öylemiyim ya? Peki ya siz? Çalkalanıp duran bir gürültülü deniz gibi taşıyorum ben pencerelerden. Kapı aralıklarından, banyo giderinden, mutfak havalandırmasından, tuvalet deliğinden.

Akıp gidiyorum, kaçıp gidiyorum ama bu eşyaların,

Bu sabit duran şeylerin ruhu bile duymuyor.

DEĞİŞ TİRE CEĞİZ ELBET

erkek egemen bir toplumda yaşıyoruz. yeni bir şey değil bu. biz ant içenler hiç de az değiliz, değiştireceğiz er geç. elbet görmek isterim ama en kötü ihtimalle çocuklarım görsün ve birer ucundan tutsun isterim bu mücadeleyi. ama daha vahim bir şey de var; siyaset egemen bir toplumda yaşıyoruz. erkek egemen toplumun siyaset egemen bir toplumla iç içe geçmiş olmasından doğan sonuç şu; şahtık şahbaz olduk. ya da şahbazdık da şah sandık bunca zaman. koltuk her zaman kazanır. güç, para, ün kazanır. ama bu da değişmeli, dilerim zamanla herkes kadın ya da erkeğe değil, insana insanca inanır. siyasi kutuplaşmanın bile kadını vurması ne acı ve ne büyük dengesizlik. ister iktidar olsun ister muhalefet, insan haklarının kadın haklarının yalnızca kendilerinden olanlar için bir nimet sayılması ne büyük haksızlık. haksızlık. hakkın olmaması, var olanın yok sayılması. senden olmayanın defolarını dillendirirken senin olanı koruyup kollayan yanından korkmalısın. o yanın her suça ortaklık eder de farkında bile olmazsın. demokrasi, adalet, kanıt, belge diye tutturacağın gelirse dön bak, şüpheli senden diye mi böylesin bir bak. kendine karşı acımasız olman gereken bir andasın. hakkında kadının beyanının esas kabul edilmesi gereken bazı suçlar vardır ve o suçlar, baban da işlese kadından yana olmalıdır. çünkü kapalı kapılar ardında dövülmese sövülen, sövülmese sindirilen, sindirilmese süs kabul edilen bunca kadının ahı, bu tarihi yutar. bu tarihi, bu siyaseti, bu erkekleri, holiganca susan bu memleketlileri yutar.

televizyonda gördüklerinizin, sahnelerde izlediklerinizin, mitinglerde alkışladıklarınızın gücüne, onların durdukları yerin sihrine, kadınları kurban etmeyin. vicdan, bu toprağın değişmez sesidir. bu topraklardan beslenir, sizinle bizimle güçlü ve anlamlı kalır. kadının vicdanınıza ve cesaretinize daima ihtiyacı vardır. bunu unutmayın. kadına şiddetin iktidarı muhalefeti, rakibi, akrabası olmaz. vicdanı olur ya da vicdanı olmaz.

PELİN "OBUR DÜNYALI" İPEK ÖZSÜSLÜ

GELİNCE YAZ AYLARI ARTAR VAKA SAYILARI

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

Salgın bitti mi, bitiyor mu, kanun hükmünde kararname ile virüsü sınırdışı ettik mi derken bir pandeminin daha ortasına gelmiş bulunuyoruz. Çünkü daha hiçbir şey bitmiş değil. Sadece halk olarak çok tezcanlıyız. Çünkü yaz geldi. Çünkü kredi kartına 230232 taksitle 6 günlük bir tatili hepimizi hak ettik. Ama virüs bu, yayılmacı politika izliyor ve vazgeçmişe de hiç benzemiyor. Sarılmak, öpüşmek, tokalaşmak, sırt sıvazlamak, dokunmak (yukentaşdiz) bunlar hepimiz için hayal oldu. Eski sevgilisine ya da platoniğine sarılmak, sevdalısının yanında kedi gibi kıvrılmak isteyenleri halk olarak çok iyi anladık. Yani anladığımızı düşünüyorum. Martın ortasından bu yana kedilerim hariç kimseyle hiçbir temasım olmadı. Epeyi rahatsız edici bir durummuş meğerse. Güzel ve sağlıklı günlerimizin kıymetini bilememişiz.

Bunlarla yakınıp dururken kendimizi mutfak konusunda geliştirdik, benim diyen ustalara taş çıkarttık. Önce fırıncı olduk, ekmeklerimizi kendi ellerimizle yaptık. Burada es veriyorum, ben yapmadım. O işe hiç bulaşmadım. Elit bir kadın olduğum için tuttum profiterol yaptım, tiramisu yaptım. Tatlı konusunda uzmanlaştım. Pastacılık bizde babadan kıza geçiyor çünkü. Halkımız ekmeğini kendi fırınından çıkarırken yine boş durmadı, kişisel gelişim için gelişmeye çalıştı. Canlı yayınlar izlendi, önemli bilgiler paylaşıldı. Sağlık Bakanı can kulağıyla, dört göz olarak dinlenildi.

Yetmedi, puanı yüksek ne kadar dizi, film, belgesel varsa oturduk izledik. Dizi/film portalları bir daha öyle izlenir mi, sanmıyorum. Sanamıyorum. Sanmayı ve gerçekleştiğini görmeyi asla ve kat'a istemiyorum.

Yeni yeni "kanalıma hoşgeldiniz"ciler türedi. Herkesin bir kanalı oldu. Herkesin. Oluşacak çok kanal var daha, burası pandemiyle çok alakalı değil.

Ama karantina bitmiyordu. Yeniçeriler gibi ayaklanmaya az kalmıştı. Kadınlarımız minik birer tüy yumağına dönüşürken aslında kimyasal hayattan ne kadar da uzak kaldıklarını fark ettiler. Tüm karantina boyunca bu doğallık övüldü. Sonra göklerden gelen bir emir ile kuaförler açıldı. Doğallıktan yana olan tüm kadınlar tekrardan kimyasala battılar. Bu onlara o kadar iyi geldi ki, çıkamadılar o tankerin içinden.

Ama doğallık da bir yere kadar canım ya…

13 Mayıs'ı artık Virüs ve Çocuk Şenliği olarak anılacaktı. Minik yavrularımız, uzun bir aradan sonra ilk defa o gün çıktılar dışarı.

+65ler için ev hapsi devam ediyordu. İhtiyarlara yer mi yoktu bu küçücük ülkede?

Sonra dediler ki "işte kuzu kuzu geldim", her yer açıldı. Adeta bir bayram havası hükmetti 3 yanı denizlerle çevrili yurdumda. Covid-19, denize dökülen düşman gibi yok olmuştu. Maskeler çıkartıldı, yerlere saçıldı. Bu kutlu günde halaylar çekildi, ateşler yakıldı, türküler söylendi, şarkılar yeniden yazıldı. Leylalar ve Mecnunlar birbirine kavuştu, halbuki bu iş biraz daha uzasaydı Ferhatlar türeyip, dağlar delinecekti, Şirinler ise "üffffff bu ne dağınıklık" diye isyan edeceklerdi. Çünkü hepimiz artık HİJYEN BAĞIMLISI olmuştuk. Eve gelir gelmez dezenfektan ile duş alıyor, elmayı patatesi ekmeği köpürte köpürte yıkıyorduk. Genel ev temizliğinde, nazara ve kem göze de çok iyi geldiği söylenen sirkeyi kullanıyorduk. Hepimiz turşu olmuştuk. Çünkü turşunun iyisi sirke ile olurdu.

Toplu taşıma "hop hop altıntop" edasıyla eski günlerine geri döndü. O meşum, o karanlık, o acı günler geride kalmıştı.

"Türk'ün Pandemiyle İmtihanı"nda ikinci raund asıl şimdi başlıyordu. Çünkü Covid-19 daha son sözünü söylememişti…

Devamı bir sonraki sayıda…

Hastalanmazsam tabi.

GÜNCEL DERTLER BİTİYOR MU? YOOO.

Pandemi, karantina, maske derken ben hala ertesi gün için "ne giycem" diye düşünüyorum. O'ndan bile daha fazla düşündüğüm bir şey varsa, ertesi gün ne giyeceğimdir. Şu yazıyı yazarken dahi "yarın ne giysem, bugün fırtına var, yarın da fırtına olur mu ki, telefonun hava durumu şeysine ne kadar güvenebilirim, yağmurluğumu yanıma alsam bir mont beni kabusu yaşar mıyım" diye düşünüyorum inanın ki. Aslında yarınki hava durumu için en güzel şey fal bakmak. Yarın havanın nasıl olacağını bilmemiz için her gün bir fincan Türk Kahvesi tüketip, niyet edip kapatmamız gerekiyor. Bence meteorolojiden daha iyi sonuçlar alabiliriz. Ama yine de siz bunu evde denemeyin.

Hayatımda, öğlen yemeklerinde plastik alet edavat kullanmaktan daha zor bir şey yok son günlerde. O salatalığı çatala batırırken, çatalın ucunun "kıt" diye salatalığın içinde kalması bence herkesin yaşaması gereken bir deneyim. Zaten, bir müddet sonra herkes yanında plastik çatal ve kaşığını taşımaya başlayacak, ve çatalı salatalığa batırırken kırmama konusunda uzman olacağız. "Bak ben üç dilim salatalık aldım çatalıma" diyenler olacak, kavgalar çıkacak. Belki böyle kız tavlanacak, yeni sevdalara şahit olacağız. Aslında bunu yıllar yıllar önce biz bir filmde görmüştük. "Benden Bu Kadar" filminde büyük obsesif Jack Nicholson, dışarıda yemek yemeğe gittiği zaman plastik çatal-bıçağını yanında taşıyordu. O zaman ne kadar da "saçma" gelmişti. Ama şimdi bu ihtimal o kadar yüksek ki. Bir taraftan kendimizi virüse karşı korurken diğer yandan da dünyaya virüslük yapmaya devam ediyoruz. Canım bir miktar sıkılıyor.

Bizi kimse, hiçbir şey ile imtihan edemiyor gibi.

Uslanmaya da hiç niyetimiz yok sanki.

Yaşam Koçu Afet

Feyhan Güver

BAYAN YANI

We Can Do It!

Cilt 16

